

การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการขุดดินและถอนดิน
พ.ศ. 2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเขตอำเภอเมือง
จังหวัดนนทบุรีรัมย์

นายมนูญ บุญมณี

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
การบริหารงานก่อสร้างและสารสนเทศปี๒
สาขาวิชาชีวกรรมโยธา สำนักวิชาชีวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
ปีการศึกษา 2555

การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการขุดดินและถอนดิน
พ.ศ. 2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเขตอำเภอเมือง
จังหวัดบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี อนุมัติให้นับ โครงการฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบโครงการ

(รศ. ดร.อวิรุทธิ์ ชินกุลกิจนิวัฒน์)
ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร.พรศิริ คงกล)

กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ)

(ผศ. ดร.ปริญญาพร โภคยา)

กรรมการ

(รศ. ร.อ. ดร.กนต์ธาร ชำนิประสาสน์)

คณะกรรมการศาสตร์

มนุษย บุญมณี : การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการขุดดินและถอนดิน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ (PREPARATION FOR ENFORCEMENT OF BACKFILLING AND EXCAVATION ACT YEAR 2000 OF KHU MUEANG SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, BURIRAM PROVINCE) อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรมศิริ คงกล

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อม ปัญหาและการแก้ไขในการบังคับใช้พระราชบัญญัติการขุดดินและถอนดิน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามตำแหน่ง ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติ และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มี 7 แห่ง ประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ องค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ องค์การบริหารส่วนตำบลพรสำราญ องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแพ องค์การบริหารส่วนตำบลประเพลิง จำนวนทั้งสิ้น 256 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตรฐาน ประมาณค่า 5 ระดับ ผลการวิจัยพบว่าข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 40 ปีขึ้นไป สถานภาพสมรสแล้ว ตำแหน่งที่ปฏิบัติงานส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในด้านข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติดังกล่าว จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านดำเนินการจัดเตรียมบุคลากรมากที่สุด รองลงมาด้านความพร้อมด้านเครื่องมือและการให้บริการ และต่ำสุดการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งให้เห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ เห็นความสำคัญในการที่จะประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติการขุดดินและถอนดิน พ.ศ. 2543 แต่ในด้านการบริหารจัดการความพร้อมไม่ว่าจะเป็นการให้ข้อมูล ความรู้ การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นของประชาชน ยังอยู่ในระดับที่ไม่มีความพร้อมมากนักหรือแม้กระทั่งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเองก็ยังมีความรู้ ความเข้าใจในข้อกฎหมายของพระราชนูญัติดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์ องค์การบริหารส่วนตำบลจึงควรส่งเสริมในการให้ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติดังกล่าว ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

MANOON BOONMANEE : PREPARATION FOR ENFORCEMENT OF
BACKFILLING AND EXCAVATION ACT YEAR 2000 OF KHU MUEANG
SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, BURIRAM
PROVINCE. ADVISOR : ASST. PROF. PORN SIRI JONGKOL, Ph.D.

The objective of this study is to study the preparation for enforcement of backfilling and excavation act year 2000 of Khu Mueang Subdistrict Administrative Organization, Buriram Province. Two hundred and fifty five samples of this study were management, personnel, and member of council of seven Subdistrict Administrative Organizations including Hin Lek Fai, Toom Yai, Porn-Samrum, Khu Mueang, Non Kamun, Ban Pae, and Pa Keap. The tool used in this study was a questionnaire. The results showed that most samples were married males with the age of 40 years old and up. Most of them are member of Subdistrict Administrative Organization Council. It was found that the overall preparation for enforcement of backfilling and excavation act year 2000 was at moderate level. When analyzing each activity of preparation, it was found that personnel preparation was the most ready activity with the equipment preparation as the second most ready activity, whereas the service preparation was the least ready one. The results of the survey indicated that although Khu Mueang Subdistrict Administrative Organization realized the importance of backfilling and excavation act year 2000, the management for preparation was still needed to educate and engagement of people and also better understanding of law of personnel. Therefore, Khu Mueang Subdistrict Administrative Organization should provide knowledge about this act in many ways for efficiency and effectiveness.

กิตติกรรมประกาศ

โครงการศึกษาฉบับนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรศิริ คงกล อาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้คำแนะนำในการดำเนินงานโครงการในครั้งนี้ รองศาสตราจารย์ ดร.อวรุธ พิชัยกุลกิจนิรัตน์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริยาพร โภยา คณะกรรมการสอบโครงการที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าเยี่ง ในการร่วมประเมินตรวจสอบให้งานวิจัยเกิดความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น รวมทั้งผู้ดูอบรมแบบสอบถามขององค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่ในเขตพื้นที่ทำการศึกษาที่ให้ความสำคัญในการแสดงความคิดเห็นถึงความพร้อมที่จะประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุ德คินและถนน พ.ศ. 2543 พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ทำให้โครงการนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ที่สำคัญยิ่งขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ญาติพี่น้องทุกคนในครอบครัวตลอดจนเพื่อนร่วมงาน เพื่อนนักศึกษาที่เคยเป็นกำลังใจให้ฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ จนจบหลักสูตรนี้

มนูญ บุญมณี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	น
สารบัญรูปภาพ	ช
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตการศึกษา	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 แนวคิดและหลักการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	5
2.1.1 ความหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	5
2.1.2 ความสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	6
2.1.3 อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	7
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพร้อม	8
2.2.1 ความหมายของความพร้อม	8
2.2.2 องค์ประกอบของความพร้อม	9
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการใช้กฎหมาย	9
2.3.1 ความหมายของกฎหมาย	9
2.3.2 ทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย	9
2.4 พระราชบัญญัติการบุคลากร พ.ศ. 2543	10
2.4.1 พระราชบัญญัติการบุคลากร พ.ศ. 2543	10
2.4.2 ความเป็นมาและเหตุผลของพระราชบัญญัติการบุคลากร พ.ศ. 2543	10
พ.ศ. 2543	12

2.5	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
2.6	กรอบแนวความคิดการวิจัย	15
3	วิธีดำเนินการวิจัย	16
3.1	ข้อมูลประชากร	16
3.2	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	16
3.3	วิธีการสุ่มตัวอย่าง	17
3.4	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	17
3.5	การเก็บรวบรวมข้อมูล	19
3.6	การวิเคราะห์ข้อมูล	19
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	21
4.1	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	21
4.2	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุกค้นและถอนคืน พ.ศ. 2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอคุเมือง จังหวัดบุรีรัมย์	28
4.3	การเปรียบเทียบความแตกต่างของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีผลกระทบต่อการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติบุกค้นและถอนคืน พ.ศ. 2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอ คุเมือง ตามคุณลักษณะของบุคคล ได้แก่ ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน จำนวนปีที่ปฏิบัติหน้าที่	35
4.4	ผลการวิเคราะห์ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	39
5	สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	40
5.1	สรุปผลการวิจัย	40
5.2	อภิปรายผล	42
5.3	ข้อเสนอแนะ	43
	เอกสารอ้างอิง	44
	ภาคผนวก	45
	ภาคผนวก ก พระราชบัญญัติการบุกค้นและถอนคืน พ.ศ. 2543	46
	ภาคผนวก ข แบบสอบถาม	60
	ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์	66
	ภาคผนวก ง ตารางหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	74
	ประวัติผู้เขียน	81

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 จำนวนประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำแนกตามตำบล	17
4.1 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	21
4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์	29
4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลด้านการเตรียมความพร้อมขององค์กรบริหารส่วนตำบล	30
4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลด้านดำเนินการจัดเตรียมบุคลากร	31
4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลด้านความพร้อมด้านเครื่องมือและการให้บริการ	32
4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ แต่ละตำบล	34
4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมขององค์กรบริหารส่วนตำบล เปรียบเทียบความแตกต่างจำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน	35
4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม ขององค์กรบริหารส่วนตำบล เปรียบเทียบความแตกต่างจำแนกตามจำนวนปีที่ปฏิบัติหน้าที่	37
4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการศึกษาเพิ่มเติมในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการบุคคลและคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2543 จำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน	38

สารบัญรูปภาพ

รูปที่	หน้า
4.1 จำแนกตามเพศ	23
4.2 จำแนกตามช่วงอายุ	23
4.3 จำแนกตามสถานภาพสมรส	24
4.4 จำแนกตามระดับการศึกษา	25
4.5 จำแนกตามเขตพื้นที่ในการปฏิบัติงาน	26
4.6 จำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน	27
4.7 จำแนกตามจำนวนปีการปฏิบัติหน้าที่	28

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น รูปแบบหนึ่ง ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาร่างบดีและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 (มาตรา 78) ได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องปฏิบัติอำนาจหน้าที่ต่างๆตามที่ได้รับมอบหมายให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้

กฎหมายชุดเดิมและสมเดิน คือ พระราชบัญญัติการบุคคลและสมเดินพ.ศ. 2543 เป็นกฎหมายที่ต้องการกำหนดการต่างๆ เพื่อควบคุมการบุคคลและสมเดินในพื้นที่ที่ทำการก่อสร้างที่อยู่อาศัย หรือเพื่อกิจการอื่นอย่างกว้างขวางให้เป็นไปโดยถูกต้องตามหลักวิชาการ เพื่อให้มีความปลอดภัยแก่ชีวิต ทรัพย์สินของประชาชนทั่วไป สมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการบุคคลและสมเดิน ในเขตเทศบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นตามกฎหมาย โดยเฉพาะจัดตั้งขึ้น ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา และบริเวณที่มีพระราชบัญญัติให้ใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารเขตพังเมืองรวมตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง และในท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด เป็นไปโดยถูกต้องตามหลักวิชาการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาเหตุที่มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติบุคคลและสมเดินเนื่องจากสภาวะในปัจจุบันการก่อสร้างอาคารประเภทต่างๆ และการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาโดยกิจกรรมเหล่านี้จะต้องมีการบุคคลหรือสมเดินควบคู่กันไปด้วยหากไม่มีการควบคุมอาจทำให้เกิดปัญหาตามมาในอนาคตได้

กฎหมายชุดเดิมและสมเดินประกอบด้วย

- 1. พระราชบัญญัติการบุคคลและสมเดิน พ.ศ. 2543** ซึ่งเป็นกฎหมายหลักหรือกฎหมายแม่นบทการบุคคลและสมเดิน ประกอบด้วยหมวดต่างๆคือ หมวด 1 คณะกรรมการการบุคคลและ สมเดิน หมวด 2 การบุคคล หมวด 3 การสมเดิน หมวด 4 พนักงานเจ้าหน้าที่ หมวด 5 การอุทธรณ์ หมวด 6 บทกำหนดโทษ
- 2. กฎหมายประกอบ** เป็นกฎหมายที่กำหนดรายละเอียด เพิ่มเติมที่พระราชบัญญัติให้อำนาจไว้ การออกกฎหมายประกอบต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

3. ข้อบัญญัติท้องถิ่น เป็นกฎหมายที่กำหนดรายละเอียดเฉพาะสำหรับท้องถิ่น ออกได้ตามที่พระราชนักบัญญัติให้อำนาจไว้

การประกาศบังคับใช้กฎหมายบุคคลนี้และถอดความในไม่ได้มีผลบังคับใช้ทั่วประเทศ ทั้งนี้ มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในท้องที่ดังต่อไปนี้ ๑) เทศบาล ๒) กรุงเทพมหานคร ๓) เมืองพัทยา ๔) องค์ประกอบของส่วนท้องถิ่นอื่นตามกฎหมายโดยเฉพาะจัดตั้งขึ้น ซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ๕) บริเวณที่มีพระราชนักบัญญัติให้ใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ๖) เขตผังเมืองรวมตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

ในพื้นที่ที่ยังไม่ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติบุคคลนี้และถอดความใน เพื่อประโยชน์ในการป้องกันอันตรายที่จะเกิดจาก การบุคคลนี้และถอดความใน หากการบุคคลนี้และถอดความอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลหรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชนรัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ในท้องที่อื่น นอกจากท้องที่ตามวรรคหนึ่งตามที่เห็นว่าจำเป็น ก็ได้

ปัจจุบันจังหวัดที่ใช้บังคับตามกฎหมายบุคคลนี้และถอดความเต็มพื้นที่จังหวัดแล้ว ๑๓ จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ สมุทรสาคร ฉะเชิงเทรา นครปฐม เชียงใหม่ ขอนแก่น นครราชสีมา ภูเก็ต สงขลา และสุพรรณบุรี

องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่นอกเขตควบคุมอาคารและยังไม่ได้ออกประกาศกระทรงมหาดไทยให้ใช้บังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลนี้และถอดความ พ.ศ. ๒๕๔๓ ในท้องที่ เพื่อเป็นการวางแผนรองรับการประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลนี้และถอดความ พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล อีกทั้งปัญหาในด้านต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การพัฒนารูปแบบและการวางแผนงานต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 เพื่อศึกษาความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง ในการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลนี้และถอดความ
- 1.2.2 เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและการแก้ไขเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลนี้และถอดความ

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

- 1.3.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองจำนวน 7 แห่ง แยกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

- กลุ่มผู้บริหาร ประกอบด้วย นายกและรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
- กลุ่มผู้ปฏิบัติประกอบด้วย ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลและพนักงานส่วนตำบลในสังกัดส่วนโยธา
- กลุ่มสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

1.3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาถึงระดับความพร้อมขององค์กรบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ที่จะประกาศบังคับใช้กฎหมายบุคคลดินและคอมดิน ซึ่งมุ่งเน้นที่พระราชบัญญัติการบุคคลดินและคอมดิน พ.ศ. 2543 เพื่อให้ทราบถึงปัญหา การแก้ไข และเป็นแนวทางในการปฏิบัติให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น

1.3.3 ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้เวลา 3 เดือนช่วงมกราคม ถึง มีนาคม พ.ศ. 2556

1.3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลความพร้อมของการเตรียมความพร้อม การบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลดินและคอมดิน พ.ศ. 2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลอำเภอเมืองใช้แบบสอบถาม ซึ่งลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. แบบสอบถามรวมข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. แบบสอบถามการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลดินและคอมดิน พ.ศ. 2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
3. แบบความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1.3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากองค์กรบริหารส่วนตำบล ที่มีอยู่ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองจากกลุ่มตัวอย่างดังนี้ กลุ่มผู้บริหาร ประกอบด้วย นายกและรองนายกองค์กรบริหารส่วนตำบล กลุ่มผู้ปฏิบัติประกอบด้วย ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบลและพนักงานส่วนตำบลภายในสังกัดส่วนโยธา กลุ่มสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบล เก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรศึกษาโดยใช้แบบสอบถามพร้อมทั้งรวมข้อมูล เพื่อนำไปวิเคราะห์และประมวลผลต่อไป

1.3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ถูกต้องทุกฉบับมาบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยในการให้คะแนนแบบสอบถามเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลดินและถนน พ.ศ.2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
2. วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลดินและถนน พ.ศ.2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ใช้ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย \bar{X} ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.4.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการศึกษาไปใช้ในการพิจารณาถึงระดับความพร้อมขององค์กรบริหารส่วนตำบลที่อยู่ในเขตอำเภอเมืองในการประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลดินและถนน
- 1.4.2 องค์กรบริหารส่วนตำบลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ทราบถึงประเด็นปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ พร้อมทั้งนำมาปรับปรุงแก้ไข
- 1.4.3 ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถเลือกประเด็นปัญหาและอุปสรรคเพื่อนำมาวิเคราะห์หาแนวทางแก้ไขและปรับใช้ตามความเหมาะสม

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและหลักการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1.1 ความหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นจัดการปกครองโดยคำแนะนำของกันเอง มีอำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม มีสิทธิตามกฎหมายที่จะทำการปกครองตนเองโดยอยู่ภายใต้กรอบการกำกับดูแลของรัฐบาล เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างแท้จริง กล่าวคือ อำนาจของหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีขอบเขตพอกjaw เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง หากมีอำนาจมากเกินไปไม่มีขอบเขต หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ก็จะกลายสภาพเป็นรัฐอธิปไตยเอง เป็นผลเสียต่อความมั่นคงของรัฐบาล อำนาจของท้องถิ่นมีขอบเขตที่แตกต่างกันออกไป ตามลักษณะสภาพพื้นที่ สภาพแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจและความสามารถของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ซึ่งหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะมีสิทธิตามกฎหมายที่จะดำเนินการปกครองตนเอง สิทธิตามกฎหมายสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

- 1) หน่วยการปกครองท้องถิ่นมีสิทธิที่จะตรากฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ เอง เพื่อประโยชน์ในการบริหารตามหน้าที่ และเพื่อใช้บังคับประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ เช่น เทคนิคบัญญัติ ข้อบัญญัติข้อบังคับ เป็นต้น
- 2) สิทธิที่เป็นหลักในการดำเนินการบริหารท้องถิ่น คือ อำนาจในการกำหนดงบประมาณ เพื่อบริหารกิจการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยการปกครอง ท้องถิ่นนั้น ๆ

ทั้งนี้ หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะเป็นองค์กรที่จำเป็นในการบริหาร และการปกครองตนเอง โดยจัดแบ่งเป็นสองฝ่าย คือ องค์การฝ่ายบริหาร และองค์การฝ่ายนิติบัญญัติ เช่น การปกครองท้องถิ่นแบบองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีคณะกรรมการเป็นฝ่ายบริหาร และสภากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ

ปัจจุบันราชการส่วนท้องถิ่น มีอยู่ 5 รูปแบบ คือ กรุงเทพมหานคร (กทม.) เมืองพัทยา เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ชุมพล สังข์ทอง (2552)

หากกล่าวโดยสรุป องค์กรปกครองส่วนเป็นการปกครองรูปแบบหนึ่งในระดับท้องถิ่นโดยรัฐกระจายอำนาจและหน้าที่ด้วยการกำหนดให้มีหน่วยงานย่อยควบคุมดูแลกิจการในท้องถิ่น มีสิทธิตามกฎหมายและอิสระในการปกครองตนเอง ส่วนใหญ่ผู้ที่ทำหน้าที่ปกครองจะเป็นคนใน

ท้องถิ่นที่ผ่านการเลือกตั้ง โดยอิสระจากประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ วิธีการนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองอย่างใกล้ชิด โดยรัฐจะดูแลแต่เพียงบางส่วนเท่านั้น

2.1.2 ความสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นринทร์ เมฆไตรรัตน์ และคณะ (2546) ได้กล่าวถึงความสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่า ภายในรัฐสมัยใหม่ การรวมศูนย์อำนาจมีข้อจำกัด เนื่องจากการบริหารปกครองประเทศที่ประกอบไปด้วยประชากรมากมายและพื้นที่อันกว้างไกล โดยรัฐบาลที่ศูนย์กลางแต่เพียงสถาบันเดียวຍ่อมเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยาก หรือเกิดสภาพของความ “ไม่ประหยัดในเชิงขนาด” ('diseconomies of scale') จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการถ่ายโอนอำนาจในทางการเมืองการปกครองให้อยู่ในมือขององค์กรหรือสถาบันที่อยู่นอกศูนย์กลางออกไป ด้วยเหตุนี้ คุณค่าและความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น มีดังต่อไปนี้

- 1) การปกครองท้องถิ่นช่วยสนับสนุนตอบต่อปัญหาและความต้องการของชุมชนภายในท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยทางการปกครองจำนวนเล็ก ๆ ที่มีมากมายกระจายอยู่ทั่วประเทศ โดยพื้นที่เหล่านั้นย่อมมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะทางกายภาพ วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของผู้คนในท้องถิ่นนั้น ๆ ทำให้การบริหารและการปกครองที่มีลักษณะของการรวมศูนย์อำนาจอยู่ที่รัฐบาลเพียงแห่งเดียว ไม่สามารถที่จะตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาที่เกิดขึ้นภายในชุมชนนั้น ๆ จึงจำเป็นต้องระบบทราบงานให้มีลักษณะคล่องตัวและปรับตัวให้ดีขึ้น นั่นก็คือ การสร้างหน่วยการปกครองที่เรียกว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้มajดำรงการและแก้ปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น และยังจะเป็นการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับหลักความรับผิดชอบตามระบบประชาธิปไตย (Democratic Accountability)
- 2) การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล เนื่องจากแต่เดิมรัฐบาลดำเนินกิจการเกี่ยวกับการปกครองหรือบริการสาธารณะเอง เมื่อมอบอำนาจบางส่วนให้กับองค์กรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วภาระของรัฐบาลจึงลดลง แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาล
- 3) การปกครองท้องถิ่นเป็นรากฐานของการปกครองตามระบบประชาธิปไตย เพราะถือว่าเป็นการให้ประชาชนรู้จักการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองรู้จักใช้สิทธิและหน้าที่ในการเป็นพลเมือง ในที่สุดก็จะทำให้ประชาชนเข้าใจถึงระบบการปกครองตนเอง เช่น ใจถึงบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่ายที่อยู่ภายใต้โครงสร้างทางการบริหาร ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร และที่สำคัญคือการเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของประชาชน และในที่สุดจะทำให้เกิดการพัฒนาทางการเมืองได้ และการที่ปกครอง

ห้องคุ้นช่วยสร้างเสริมความรู้ความเข้าใจในทางการเมือง ถือได้ว่าเป็นสถาบันฝึกสอนประชาธิปไตยให้ประชาชน

- 4) สร้างการมีส่วนร่วม (Participation) การมีอยู่ของรัฐบาลในระดับห้องคุ้น หรือในระดับภูมิภาค ย่อมเอื้อต่อประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมือง ได้มากกว่า เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับชุมชนของตน และการเข้ามาบริหารกิจการสาธารณสุข ฯ ภายในชุมชนด้วยตัวเอง จะเป็นผลให้ประชาชนเหล่านี้ได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ในทางการเมืองการปกครองตามหลักการปกครองตนเอง และนำไปสู่การเติบโตของ “ความเป็นพลเมือง” ในหมู่ประชาชน
- 5) สร้างความชอบธรรม (Legitimacy) ความห่างไกลทั้งในทางภูมิศาสตร์และในทางการเมือง ย่อมทำให้การตัดสินใจโดยสถาบันทางการเมืองที่ห่างไกลออกไปจากชุมชนห้องคุ้น อาจจะไม่ได้รับการยอมรับ ในทางตรงกันข้ามหากการตัดสินใจกระทำในระดับชุมชนห้องคุ้น มีแนวโน้มที่จะได้รับการยอมรับและเป็นการสมเหตุสมผลมากกว่า ทำให้การตัดสินใจในทางการเมืองการปกครองนั้นมีความชอบธรรม
- 6) ต่างหลักเสรีภาพ (Liberty) หากอำนาจทางการเมืองการปกครองถูกรวบอยู่ที่ศูนย์กลางมากเกินไป เป็นไปได้ที่จะเกิดการใช้อำนาจในทางที่ลิตรอนสิทธิเสรีภาพของปัจเจกบุคคล และสร้างความเสียหายให้กับสังคมโดยรวม ได้ง่าย ในทางตรงข้าม การกระจายอำนาจจึงเป็นมรรควิธีหนึ่งในการป้องกันเสรีภาพของปัจเจกบุคคล โดยการทำให้อำนาจมีการกระจายออกไป อันจะนำไปสู่การสร้างโครงสร้างข่ายของการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกัน (Checks and Balances) ระหว่างศูนย์กลางกับพื้นที่นอกศูนย์กลาง

2.1.3 อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนห้องคุ้น

องค์กรปกครองส่วนห้องคุ้นเป็นองค์กรที่เกิดขึ้นตามหลักการกระจายอำนาจปกครอง กล่าวคือ เป็นองค์กรที่รับมือการกิจ忙อย่างจำกัด มาดำเนินการจัดทำเอง โดยการกิจที่จัดทำนั้น เป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับห้องคุ้น และเป็นกิจการที่ห้องคุ้นสามารถจัดทำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่ารัฐ เนื่องจากเป็นกิจการที่มีลักษณะเฉพาะ ขึ้นอยู่กับสภาพความเป็นอยู่ของห้องคุ้นแต่ละแห่ง ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนห้องคุ้นจะเข้าใจปัญหาและจัดทำการกิจได้ดีกว่า ส่วนกลาง มีอิสระในการบริหารจัดการ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลจากส่วนกลางและมีขอบเขต ขึ้นอยู่กับรัฐเป็นผู้กำหนด หน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนห้องคุ้นต้องคำนึงถึงทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่รวมทั้งการหน้าที่ที่ถูกกำหนดขึ้น องค์กรปกครองส่วนห้องคุ้นจะต้องจัดทำ

ให้เกิดประโยชน์กับท้องถิ่นอย่างแท้จริง ตรงกันข้ามถ้าหากไม่มีการดำเนินสิ่งเหล่านี้ก็จะส่งผลเสียต่อท้องถิ่นมากกว่าผลดีที่จะเกิดขึ้น อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้วัตถุประสงค์ของการใช้อำนาจหน้าที่เป็นเกณฑ์สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ อำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะ (Service Public) และอำนาจหน้าที่ในการควบคุมตรวจสอบ (Police) การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น คือ การใช้หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) ให้กับประชาชนโดยตรง การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจการต่างๆ ที่เป็นสาธารณูปโภคของท้องถิ่น ด้วยตนเอง ตามภารกิจหน้าที่ที่ระบุให้ดำเนินการอย่างชัดเจน มีพื้นที่รับผิดชอบชัดเจน มีผู้บริหารที่ได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนหรืออาจจะได้รับความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่น (กิตติศักดิ์ แพรพราญรัตน์, 2553)

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพร้อม

2.2.1 ความหมายของความพร้อม

คำว่า “พร้อม” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นคำวิเศษณ์ที่มีความหมายว่า ครบถ้วน ส่วนคำว่า “ความพร้อม” เป็นคำนามซึ่งจะมีความหมายว่าความครบครัน หรือมีทุกอย่างครบถ้วน “ความพร้อม” เป็นคำแสดงกริยาเริ่มหรือในเวลาเดียวกัน หรือในทำนองนั้น เช่น ไปพร้อมกัน ถึงพร้อมกัน โดยปริยายหมายความว่า ครบครัน(ครบครัน) หมายถึงพร้อมเพรียง ไม่ขาดเหลือ บรรจบแล้ว งานพร้อม ดีพร้อม เตรียมพร้อมเสร็จ เช่นพร้อมแล้ว

สุภาวดี พัตรจรัสกุล (2552) ได้ให้ความหมายว่า ความพร้อมหมายถึง สภาพบุคคลหรือองค์กรที่มีภาวะสมบูรณ์ทั้งทางกายภาพและกระบวนการที่มีความสามารถที่จะรู้จัดทำและดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างสัมฤทธิ์ผล

สมคิด ทาศิริ (2541) อ้างถึงใน ชนวนรม ปัญญาคำ (2553) กล่าวว่า ความพร้อมเป็นสภาพหรือคุณภาพของการเตรียมการอันเนื่องมาจากการเตรียมความรู้ความสามารถและความพอดี ความกระตือรือร้น ตลอดจนถึงอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ ในการที่จะกระทำการใด สิ่งหนึ่ง ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

การเตรียมความพร้อม หมายถึง การเตรียมตัวเองก่อนกระทำการหรือทำงานที่จะทำหรืองาน ได้รับมอบหมาย เป็นการทำความเข้าใจในงานที่จะทำ การศึกษาเกี่ยวกับงานที่ได้รับเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์นั้น

สรุปได้ว่า ความพร้อมหมายถึงสภาพความสมบูรณ์ของร่างกายและจิตใจของบุคคลที่มีอยู่ และ มีความเป็นไปได้ที่จะปฏิบัติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้โดยเกิดจากวุฒิภาวะ

แรงจูงใจและประสบการณ์เดิมสูงพอที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้โดยสะดวก โดยความพร้อมอาจเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือจากการกระตุ้น

2.2.2 องค์ประกอบของความพร้อม

นฤตพงษ์ ไชยวังศ์ (2540) อ้างถึงใน เบญจมาศ วัชโภกาส (2545) ได้แบ่งองค์ประกอบความพร้อมไว้ 4 ด้าน คือ 1. ด้านร่างกาย เช่น วุฒิภาวะการณ์เจริญเติบโตของอวัยวะในร่างกาย 2. ด้านสติปัญญา เช่น การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะเรียนหรือปฏิบัติ 3. ด้านอารมณ์และสังคม เช่น ความพึงพอใจต่อสิ่งที่มาระยะต้นหรือสิ่งที่จะเรียนรู้ 4. ด้านจิตวิทยาและสิ่งแวดล้อม เช่น ประสบการณ์ต่างๆ เกี่ยวกับสิ่งที่จะเรียนรู้หรือปฏิบัติ

ทฤษฎีความพร้อมของ (Hersey and Blanchard) ซึ่งมีองค์ประกอบหลักอยู่สองด้าน คือ ด้านความสามารถ (ability) ประกอบด้วย ความรู้ ความเข้าใจทักษะ และประสบการณ์ ส่วนอีกด้าน คือ ความเต็มใจ (willingness) ประกอบด้วย การให้คำมั่นสัญญา หรือ ความผูกพัน แรงจูงใจในการทำงาน และความมั่นคง

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการใช้กฎหมาย

2.3.1 ความหมายของกฎหมาย

คำว่า “ กฎหมาย ” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 หมายถึง กฎที่สถาบันหรือผู้มีอำนาจสูงสุดในรัฐตราขึ้นหรือที่เกิดขึ้นจากjawicet ประเพณีอันเป็นที่ยอมรับนับถือ เพื่อใช้ในการบริหารประเทศ เพื่อใช้บังคับบุคคลให้ปฏิบัติตามหรือเพื่อกำหนดร่างเบี้ยบแห่งความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือระหว่างบุคคลกับรัฐ

กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์ ให้ความหมายว่า กฎหมายคือ คำสั่งหัวหน้าของผู้ปกครองว่า การแห่งแต่ละวัน ต่อรายฎรั้งหัวหน้า เมื่อไม่สามารถแล้วชาร์มดาต้องรับโทษ

2.3.2 ทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย

ไชยเดช ปัญญาเมื่อൺสกุล (2551) ได้อธิบายว่า กฎหมายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งที่รัฐจะนำมาใช้อ้างเพื่อควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกในสังคมที่อยู่ใต้ปักร่อง กฎหมายเหล่านี้นั้นจึงเป็นกรอบที่สมาชิกในสังคมทุกคนแม้แต่ผู้ใช้อำนาจปักร่องต้องผูกพันและปฏิบัติตามตั้งแต่เกิดจนตาย โดยทั่วไปกฎหมายจะมีอำนาจบังคับแก่สมาชิกในสังคมทั้งที่เมื่อผ่านขั้นตอนและกระบวนการต่างทางนิติบัญญัติ และรัฐบาลได้ประกาศ ใช้บังคับ บทกฎหมายระบุข้อบังคับต่าง ๆ เป็นถ้อยคำอยู่ในหนังสือหรือในราชกิจจานุเบกษาใช้บังคับแก่สมาชิกในสังคม ให้เกิดผลบังคับตรงตามเจตนาرمณ์ของกฎหมายที่ถูกตราขึ้นโดยรัฐ ซึ่งอาจจะเป็นองค์การฝ่ายนิติบัญญัติหรือองค์การฝ่ายบริหารเองและมีองค์การของรัฐอันได้แก่ เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายปักร่องเป็นกลไกสำคัญใน

การบังคับใช้กฎหมาย ตามแต่ละประเภทของกฎหมายด้วยเหตุที่ว่ากฎหมายแต่ละกลุ่มหรือแต่ละสาขาย่อมมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน กลไกการบังคับการให้เป็นไปตามด้วยกฎหมายก็ย่อมแตกต่างกัน ซึ่งหากรัฐประสังค์จะใช้การบังคับใช้กฎหมายไม่ว่าเป็นสาขาใด ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ตราขึ้น เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีระบบการเจ้าหน้าที่และความสัมพันธ์ในอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายแต่ละลักษณะนั้น ก็จะต้องศึกษาถึงลักษณะของงาน

สำหรับกฎหมายบุคคลนิติธรรมที่จะทำการศึกษา ประเทศไทยได้มีการบัญญัติกฎหมายเพื่อใช้ในการควบคุมไว้โดยเฉพาะ โดยใช้ชื่อว่า “พระราชบัญญัติการบุคคลนิติธรรม พ.ศ. 2543” ซึ่งพระราชบัญญัติดังกล่าวของไทย มีทั้งสภาพบังคับในลักษณะของโทษอาญา (Punishment) รวมทั้งสภาพบังคับในทางป้องกัน (Prevent) ผลร้ายที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งเกิดผลจากการดำเนินการ โดยมีองค์การของรัฐเป็นกลไกในการบังคับใช้ (Enforce)

2.4 พระราชบัญญัติการบุคคลนิติธรรม พ.ศ. 2543

2.4.1 พระราชบัญญัติการบุคคลนิติธรรม พ.ศ. 2543 ประกอบด้วยกฎหมาย 3 ลักษณะ คือ

1. พระราชบัญญัติการบุคคลนิติธรรม พ.ศ. 2543 ซึ่งเป็นกฎหมายหลักหรือกฎหมาย เมมเบอร์การบุคคลนิติธรรมนิติธรรมประกอบด้วยหมวดต่าง ๆ ได้แก่ หมวด 1 คณะกรรมการบุคคลนิติธรรม หมวด 2 การบุคคลนิติธรรม หมวด 3 การนิติธรรม หมวด 4 พนักงานเจ้าหน้าที่ หมวด 5 การอุทธรณ์ หมวด 6 บทกำหนดโทษและบทเฉพาะกาล
2. กฎกระทรวง เป็นกฎหมายที่กำหนดรายละเอียด เพิ่มเติมที่พระราชบัญญัติให้อำนาจไว้ การออกกฎหมายดังกล่าวเป็นไปตามกฎหมายที่กำหนด ดังนี้

มาตรา 5 พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การบุคคลนิติธรรม ซึ่งกระทำโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่นที่ได้กำหนดมาตรการในการป้องกันอันตรายไว้ตามกฎหมายนั้นแล้ว

สำหรับเจตนาณ์ของการกำหนดข้อยกเว้นตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการบุคคลนิติธรรม พ.ศ. 2543 นั้น ก็เพื่อเป็นการลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติตามกฎหมายในกรณีที่ได้มีกฎหมายเฉพาะที่ได้กำหนดมาตรการในการป้องกันอันตรายในการบุคคลนิติธรรมนิติธรรมไว้แล้วในขั้นตอนของการอนุญาตตามกฎหมายนั้นๆ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะต้องพิจารณาตามข้อเท็จจริงเป็นกรณีไป เช่น กรณีการบุคคลนิติธรรม ในการก่อสร้างฐานรากของอาคารขนาดใหญ่ ซึ่งได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมอาคาร ซึ่งมีการกำหนดมาตรการในการป้องกันการพังทลายของคันหรือสิ่งก่อสร้างไว้แล้ว โดยมีการออกแบบและควบคุมการก่อสร้างให้เป็นไปตาม

มาตรการที่กำหนดของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุณ จึงถือเป็นกรณีได้รับการยกเว้นมิให้ใช้บังคับตามพระราชบัญญัติการบุคคลและคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2543 อีกตามความในมาตรา 5ฯ เป็นต้น สำหรับพระราชบัญญัติโรงงานฯ มีเจตนาณ์เพื่อความคุ้มครองและการจัดตั้งโรงงาน กำหนดขอบเขตการประกอบกิจการ โรงงาน และส่งเสริมการประกอบกิจการ โรงงาน การใช้เครื่องจักรแต่ละชนิด แต่ละประเภท โดยมิได้มีเจตนาณ์เพื่อป้องกันอันตรายในการบุคคลและคอมพิวเตอร์ เป็นการเฉพาะดังเช่นพระราชบัญญัติการบุคคลและคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2543 ดังนั้นแม้ผู้ประกอบการจะได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการดูดทรัพยากราชบัญญัติโรงงานฯ ดังกล่าวแล้ว ก็ยังคงต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการบุคคลและคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2543 ด้วย

มาตรา 6 เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการพังทลายของดินหรือสิ่งปลูกสร้าง ตลอดจนการอื่นที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ มีอำนาจออกกฎหมายกระทรวงกำหนด ดังเช่น

- (1) บริเวณห้ามขุดดินหรืออุดดิน
- (2) ความสัมพันธ์ของความลาดเอียงของป่าดินหรือเนินดินตามชนิดของดิน ความลึกหรือขนาดของบ่อดินที่จะขุดดิน 11 ความสูงและพื้นที่ของดินที่จะอุดดิน และระยะห่างจากขอบบ่อดินหรือเนินดินถึงเขตที่ดินหรือลิ่งปลูกสร้างของบุคคลอื่น
- (3) วิธีป้องกันการพังทลายของดินหรือสิ่งปลูกสร้าง
- (4) วิธีการให้ความคุ้มครองและความปลอดภัยของคนงานและบุคคลภายนอก
- (5) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขอื่นในการบุคคลและคอมพิวเตอร์

3. ข้อบัญญัติท่องถิ่น เป็นกฎหมายที่กำหนดรายละเอียดเฉพาะสำหรับท้องถิ่น ออกได้ตามพระราชบัญญัติให้อำนาจไว้ ดังนี้

มาตรา 7 ในกรณีที่มีการออกกฎหมายกระทรวงกำหนดเรื่องได้ตามมาตรา 6 แล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติตามกฎหมายกระทรวงนั้น เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา 8

ในกรณีที่ยังมิได้มีการออกกฎหมายกระทรวงกำหนดได้ตามมาตรา 6 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท่องถิ่นกำหนดเรื่องนั้นได้ ในกรณีที่ยังไม่มีการออกข้อบัญญัติท่องถิ่นกำหนดเรื่องได้ตามวรรคสองแล้ว ถ้าต่อมาไม่มีการออกกฎหมายกำหนดเรื่องนั้น ให้ข้อกำหนดข้อบัญญัติท่องถิ่น ในส่วนที่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายกระทรวงเป็นอันยกเลิก และให้ข้อกำหนดของข้อบัญญัติท่องถิ่นในส่วนที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายกระทรวงยังคงใช้บังคับต่อไปได้ จนกว่าจะมีข้อบัญญัติท่องถิ่นใหม่ตามมาตรา 8 แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ

การยกเลิกข้อบัญญัติท่องถิ่นตามวรรคสาม ย่อมไม่กระทบกระเทือนต่อการดำเนินการที่ได้กระทำไปแล้ว โดยถูกตามข้อบัญญัติท่องถิ่นนั้น

มาตรา 8 ในกรณีที่ได้มีการออกกฎหมายระหว่างกำหนดเรื่องใดตามมาตรา 6 แล้วให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในเรื่องนั้น ในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) เป็นการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดรายละเอียดในเรื่องนั้นเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในกฎหมายโดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายระหว่างดังกล่าว
- (2) เป็นการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดเรื่องนั้นขัดหรือแย้งกับกฎหมายระหว่างดังกล่าว เนื่องจากมีความจำเป็นหรือมีเหตุผลพิเศษเฉพาะท้องถิ่น การออกข้อบัญญัติ ท้องถิ่นตาม (2) ให้มีผลบังคับใช้ได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการและได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

คณะกรรมการจะต้องพิจารณาให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบในข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้นตาม (2) ให้เสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น ถ้าไม่ให้ความเห็นชอบให้แจ้งเหตุผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบด้วย

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้นไม่สำเร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ถือว่าคณะกรรมการได้ให้ความเห็นชอบในข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้นแล้ว และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอรัฐมนตรีเพื่อส่งการต่อไป ถ้ารัฐมนตรีไม่ส่งการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น ให้ถือว่ารัฐมนตรีได้อนุมัติตามวรรคสอง (สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น)

2.4.2 ความเป็นมาและเหตุผลของพระราชบัญญัติการบุคคลนิติและคอมมิวนิตี้ พ.ศ. 2543

ในปัจจุบันสังคมไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่เดินเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาและได้มีการนำทรัพยากรดินมาใช้ในการประกอบการต่าง ๆ อย่างมากมาย เช่นในอุตสาหกรรมก่อสร้างที่ต้องมีการถอนที่ การปรับพื้นที่อยู่อาศัยของประชาชน การบุดหน้าดินขาย เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ทำให้มีการนำทรัพยากรดินมาใช้ บางพื้นที่มีการบุคคลนิติที่ลึกลับจนทำให้โครงสร้างของคืนเกิดการเปลี่ยนแปลงถึงกับพังทลาย การกระทำข้างต้นทำให้ส่งผลกระทบถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินรวมถึงสภาพแวดล้อม ความเป็นอยู่ของชุมชนเปลี่ยนไป จากสภาพปัจจุบันดังกล่าวจึงได้มีการบัญญัติกฎหมายขึ้นมาบังคับใช้เพื่อให้การบุคคลนิติและคอมมิวนิตี้ควบคุมคุ้มครองให้เป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ โดยไม่ส่งผลกระทบกับสิ่งแวดล้อม ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนกับผู้ใด

พระราชบัญญัติการบุคคลนิติและคอมมิวนิตี้ พ.ศ. 2543 ได้มีการประกาศใช้เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2543 โดยมีหมายเหตุ แห่งการประกาศใช้ไว้ที่ท้ายพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว ดังนี้

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่ปัจจุบันมีการบุคคลนิติเพื่อนำดินไปถอนพื้นที่ทำการก่อสร้างที่อยู่อาศัยหรือ เพื่อกิจการอื่นอย่างกว้างขวาง แต่การบุคคลนิติหรือคอมมิวนิตี้

ดังกล่าวบังไม่เป็นไปโดยถูกต้องตามหลักวิชาการ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ทรัพย์สินและความปลอดภัยของประชาชนได้ สมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการบุคดินและคอมดินเพื่อให้บุคดินหรือคอมดินในเขตเทศบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่กฎหมายโดยเฉพาะจัดตั้งขึ้น ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทยประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา และบริเวณที่มีพระราชบัญญัติให้ใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร เขตผังเมือง รวมตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองและในท้องที่อื่นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด เป็นไปโดยถูกต้องตามหลักวิชาการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ (พระราชบัญญัติการบุคดิน และคอมดิน 2543)

พระราชบัญญัติการบุคดินและคอมดิน พ.ศ. 2543 ที่ประกาศบังคับใช้มีการควบคุมโดยราชการส่วนท้องถิ่น กล่าวคือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการออกข้อกำหนด หรือข้อบัญญัติของท้องถิ่น ซึ่งสามารถใช้บังคับในเขตท้องถิ่นนั้นได้ และให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ในการควบคุมดูแลโดยการออกคำสั่งให้แก่ไปปรับปรุง การรับแจ้งหรือไม่รับแจ้ง การสั่งพักใช้หรือเพิกถอนการรับแจ้ง รวมทั้งเบรียบเที่ยบคดี ซึ่งน่าจะปฏิบัติให้เป็นประโยชน์ต่อชุมชน พระราชบัญญัตินี้ยังให้สิทธิแก่ประชาชนหรือผู้ประกอบการที่ได้รับคำสั่งจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่นที่เห็นว่าไม่เป็นธรรมหรือไม่ถูกต้อง มีสิทธิที่จะยื่นอุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด หรือคณะกรรมการการบุคดินและคอมดิน กรณีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นผู้ออกคำสั่ง ได้แล้วแต่กรณี

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการบุคดินและคอมดิน พ.ศ. 2543

กฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการบุคดินและคอมดินมีอยู่มากmanyที่กำหนดขึ้น เพื่อบังคับใช้ซึ่งมีบริบทของข้อกฎหมายที่มีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องโดยมีทั้งพระราชบัญญัติ กฎหมายระหว่างประเทศ และข้อบัญญัติต่างๆ เช่น

1. พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518
2. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522
3. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535
4. พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535
5. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุวิช นิคมเพ็ชร์ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลผลกระทบจากการบุคดิน ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลผลกระทบจากการบุคดินในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

เพื่อนำผลกระทบนั้นมาเปรียบเทียบกับพระราชบัญญัติการบุคคลและคอมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ และนำผลกระทบเหล่านั้นมาศึกษาวิเคราะห์แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นต่อชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนหรือกำหนดค่าต่าง ๆ อันนำไปสู่ข้อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุง และแก้ไขในอนาคต ต่อไปในการศึกษาครั้งนี้ได้ดำเนินการโดยเก็บรวบรวมข้อมูล จากสภาพปัจจุบันในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี นำมาศึกษาและวิเคราะห์เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและสาเหตุของผลกระทบนั้นๆ ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุที่ทำให้การบุคคลและคอมดินมีการพังทลายลงมา ส่วนใหญ่เนื่องจากพื้นที่ดิน มีจำกัด แต่ปริมาตรความต้องการดินนั้นมีมาก ดังนั้นจึงมีการบุคคลและคอมดินให้ลึกลง แต่การบุคคลไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการบุคคลและคอมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ และไม่มีข้อมูลผลการเจาะสำรวจดินที่จะนำมาวิเคราะห์สภาพดินเพื่อนำมาแก้ไขหรือป้องกันการพังทลายของบ่อคินไม่ว่าจะเป็นสาเหตุใด

ไชยเดชิรชัย ปัญญาเมฆ่อนสกุล (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบุคคลและคอมดิน บ่อคิน โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแนวทางการปรับปรุงกฎหมาย เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ บุคคลและคอมดิน ให้สามารถดูแลและควบคุมดิน ซึ่งได้ประกาศบังคับใช้มาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ปรากฏว่าข้างมี หลักเกณฑ์และข้อบกพร่องที่ควรแก้ไขเพิ่มเติม และบทบัญญัติของกฎหมายซึ่งอ่อนกับบทกฎหมายอื่น เช่น พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และข้อบัญญัติท้องถิ่นต่าง ๆ ทำให้เป็นอุปสรรคในการประกอบ ธุรกิจดังกล่าว จากการศึกษาทำให้ทราบว่า ปัญหานี้เนื่องมาจากการบัญญัติหรือเนื้อหาบางประการก่อให้เกิดปัญหา อุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเอง การบัญญัติพระราชบัญญัตินี้ขึ้นบังคับใช้จึงไม่มีผลบังคับเป็นกฎหมายให้ทุกคนได้ปฏิบัติตามอย่างแท้จริง แม้จะมีกฎหมายบังคับใช้ก็ตาม แต่ต่างหากว่า กฎหมายบังคับใช้ แต่ทราบได้ถ่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมิได้บัญญัติให้กำหนดตามกฎหมายท้องถิ่นนี้ไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ได้อย่างแท้จริง และไม่สามารถเรียกร้องความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อผู้เสียหายและไม่สามารถป้องกันการทຽุดตัวของดิน โกรงสร้างของดินได้

ชาตรี เปรมเจริญ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมดิน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพระราชบัญญัติการบุคคลและคอมดิน พ.ศ. 2543 กฎหมายที่บัญญัติและการบังคับใช้ต่อเนื่องกับการบุคคลและคอมดิน รวมถึง ศึกษาสภาพผลกระทบของการบุคคลและคอมดินต่อสภาพสิ่งแวดล้อมบุคคลและทรัพย์สินที่อยู่ใกล้เคียงเพื่อนำมาวิเคราะห์ หาแนวทางแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการบุคคลและคอมดิน พ.ศ. 2543 ผลการศึกษาพบว่าองค์กร

ปกครองส่วนห้องถ่ายไม่ปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว กล่าวคือองค์กรปกครองส่วนห้องถ่ายจะต้องนำกฎหมายที่บัญญัติเกี่ยวกับวิธีการบุคคลและคอมมูนิเคชันเป็นข้อบังคับห้องถ่าย เพื่อให้มีผลกระทบใช้ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ยังไม่มีอำนาจบังคับองค์กรปกครองส่วนห้องถ่ายได้ เมื่อไม่ปฏิบัติตามบทกำหนดโทษก็ไม่มี จากบทบัญญัติดังกล่าวจึงไม่เป็นการป้องกันปัญหาการบุคคล คอมมูนิเคชันได้อย่างแท้จริง

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าบทบัญญัติของกฎหมายการปฏิบัติตามข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการบุคคลและคอมมูนิ พ.ศ. 2543 ยังมีความลักษณะ ทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายที่จะปฏิบัติตามได้อย่างไม่สมบูรณ์และแท้จริง ซึ่งมีข้อจำกัดหลาย ๆ ด้านที่เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือองค์กรที่ยังขาดความพร้อม ข้อกฎหมายที่ยังไม่ครอบคลุม ซึ่งอาจเป็นการทำให้การใช้อำนาจทางกฎหมายไม่มีความสมบูรณ์เพื่อที่ควรจะทำให้เกิดผลกระทบต่าง ๆ ตามมาในที่สุด กฎหมายการบุคคลและคอมมูนิฉบับนี้ยังไม่ได้มีผลประภาคบังคับใช้ทั่วประเทศ ดังนั้นจึงเป็นความสนใจที่จะทำการศึกษาถึงระดับความพร้อมในด้านต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการรองรับที่จะประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมมูนิ พ.ศ. 2543

2.6 ครอบแนวความคิดการวิจัย

การวิจัยได้กำหนดครอบแนวความคิดซึ่งประกอบด้วยตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ คุณลักษณะบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ สถานะภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน พื้นที่ในการปฏิบัติงาน จำนวนปีที่ปฏิบัติงาน

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการเตรียมความพร้อมในการบังคับใช้ พระราชบัญญัติบุคคลและคอมมูนิ พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล 2. ด้านความพร้อมในการจัดเตรียมบุคลากร 3. ความพร้อมด้านเครื่องมือและการให้บริการ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการทำวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุกคืนและถอนดินพ.ศ. 2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้ทราบถึงปัญหาการแก้ไขและเป็นแนวทางปฏิบัติในการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุกคืนและถอนดินพ.ศ. 2543 เพื่อให้วัตถุประสงค์ดังกล่าวสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ในบทนี้เป็นการอธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนการวิจัยดังหัวข้อต่อไปนี้

3.1 ข้อมูลประชากร

ประชากรในพื้นที่ศึกษา คือ บุคลากรขององค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 7 แห่ง ทั้งหมด 258 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการของ Taro Yamane เพื่อหา จำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมด โดยได้กำหนดความคลาดเคลื่อนของการสุ่ม ตัวอย่างที่ยอมให้เกิดระหว่างค่าจริง และค่าประมาณร้อยละ 0.05 ตามสมการ ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ	n	คือ จำนวนขนาดตัวอย่างประชากรที่ต้องการ
	N	คือ จำนวนประชากรทั้งหมด
	e	คือ ค่าความคลาดเคลื่อน (0.05)

$$\text{แทนค่า } n = \frac{256}{1 + 256(0.05)^2} = 156.09 \text{ หรือ } 157$$

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ผลการศึกษาที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มน้ำสามารถใช้อธิบายกลุ่มประชากรเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง และเพื่อเป็นการเพิ่มความเที่ยงตรงของข้อสรุปที่จะได้รับจากตัวอย่าง จึงจำเป็นที่จะต้องมีการสุ่มตัวอย่างประชาชนอย่างเป็นสัดส่วน เพื่อจะได้เป็นการกระจาย

กลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมทั้งหมดในเขตพื้นที่อำเภอเมือง ไม่ให้มีการกระจุกตัวอยู่ในเขตพื้นที่ ตำบลใดตำบลหนึ่งมากเกินไป

3.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างจากประชากร โดยคำนึงถึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 157 ตัวอย่าง จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามวิธีของ Taro Yamane และจะทำการสุ่มให้กระจายไปตามตำบลต่างๆ ตามสัดส่วน ดังแสดงในตาราง 3.1 ดังนี้

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำแนกตามตำบล

ชื่อองค์กรบริหารส่วนตำบล	ประชากร(คน)	สัดส่วน	กลุ่มตัวอย่าง(คน)
องค์กรบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ	34	13.28	21
องค์กรบริหารส่วนตำบลทุ่มใหญ่	46	17.97	28
องค์กรบริหารส่วนตำบลพรสำราญ	46	17.97	28
องค์กรบริหารส่วนตำบลคูเมือง	32	12.50	20
องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองขมาร	24	9.37	15
องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านแพ	30	11.72	18
องค์กรบริหารส่วนตำบลปะเคียน	44	17.19	27
	256	100	157

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามรวมข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ สтанะภาพ ระดับการศึกษา พื้นที่ปฏิบัติงาน ตำแหน่ง และจำนวนปีที่ปฏิบัติงาน เพื่อให้ทราบข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถามว่ามีความคิดเห็นถึงระดับความพึงพอใจที่ต่างกัน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการเดริ่ยมความพึงพอใจการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและสมคิด พ.ศ. 2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด หากปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน

ของการตอบคำถามของกลุ่มประชากรในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
แบ่งเป็น 3 ด้าน รวมทั้งสิ้น 13 ข้อ ตามความคิดเห็นดังนี้

ระดับการมีความพร้อมมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

ระดับการมีความพร้อมมาก ให้ 4 คะแนน

ระดับการมีความพร้อมปานกลาง ให้ 3 คะแนน

ระดับการมีความพร้อมน้อย ให้ 2 คะแนน

ระดับการมีความพร้อมน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

การแปลค่าช่วงคะแนนมีเกณฑ์การแปลค่า ด้วยการหาค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย โดยคำนวณช่วงกว้างของอันตรภาคชั้นสร้างตามมาตราวัดของลิกเกอร์ท (Likert Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบดังนี้

$$\begin{aligned} \frac{\text{ช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น}}{\text{จำนวนชั้น}} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{5} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

สร้างตามมาตราวัดของลิกเกอร์ท (Likert Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบดังนี้

5 คะแนน สำหรับการมีความพร้อมมากที่สุด

4 คะแนน สำหรับการมีความพร้อมมาก

3 คะแนน สำหรับการมีความพร้อมปานกลาง

2 คะแนน สำหรับการมีความพร้อมน้อย

1 คะแนน สำหรับการมีความพร้อมน้อยที่สุด

จากเกณฑ์ดังกล่าว ได้กำหนดการแปลความหมาย เพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ย ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 แปลความว่า มีความพร้อมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 แปลความว่า มีความพร้อมมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 แปลความว่า มีความพร้อมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 แปลความว่า มีความพร้อมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 แปลความว่า มีความพร้อมน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการเตรียม

ความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการจุดดินและถ่านดินพ.ศ. 2543 ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ลักษณะคำถามเป็น

แบบปลายเปิด เพื่อจะได้นำความคิดเห็นมาประกอบในการพิจารณาปรับปรุงแก้ไข

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยนี้ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอคูเมืองทั้ง 7 แห่ง เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม
2. แจกแบบสอบถามที่สมบูรณ์เรียบร้อยแล้วให้ประชาชนผู้เกี่ยวข้องในแต่ละหน่วยงานจนครบ ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามในครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจความสมบูรณ์ในการตอบของแบบสอบถาม

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ถูกต้องทุกฉบับมาบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยในการให้คะแนนแบบสอบถามเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและถนน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตอำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
2. วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ วิเคราะห์การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและถนน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตอำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ใช้ค่าสถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติบุคคลและถนน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอคูเมือง ตามคุณลักษณะของบุคคล ใช้ค่าสถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นการสรุปหาประเด็นถึงระดับความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตอำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ในการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและถนน พ.ศ. 2543 ซึ่งถ้าหากมีความพร้อมที่อยู่ในระดับที่ดีก็ส่งผลถึงองค์กรว่ามีความเหมาะสมที่จะรองรับการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ แต่ถ้าหากยังไม่มีความพร้อมผลของ

การศึกษานี้ได้นำข้อมูลที่เป็นปัญหา ข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อนำมาหาแนวทางแก้ไข ให้เกิดผลดีในการปฏิบัติ เช่น การอบรมสัมมนาเพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานด้านพระราชบัญญัติการบุคคล คณะกรรมการให้กับบุคคลากรขององค์กร การส่งเสริมให้องค์กรบริหารส่วนตำบลมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนภายในเขตพื้นที่ของตนเอง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความพร้อมที่ดีและสมบูรณ์ที่สุดในการปฏิบัติงานและการให้บริการแก่ประชาชน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าร้อยละ 4.2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุกค้นและถอนคืน พ.ศ.2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอภูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 4.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุกค้น และถอนคืน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามคุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้เป็นองค์ประกอบในการตอบแบบสอบถาม ในตาราง คือ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา เขตพื้นที่ในการปฏิบัติงาน ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน และ จำนวนปีที่ปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้ทราบผลการวิเคราะห์และ โดยข้อมูลที่ได้ในตารางคำนวณอุกมาเป็นร้อยละต่อจำนวนคน ดังแสดงในตารางที่ 4.1

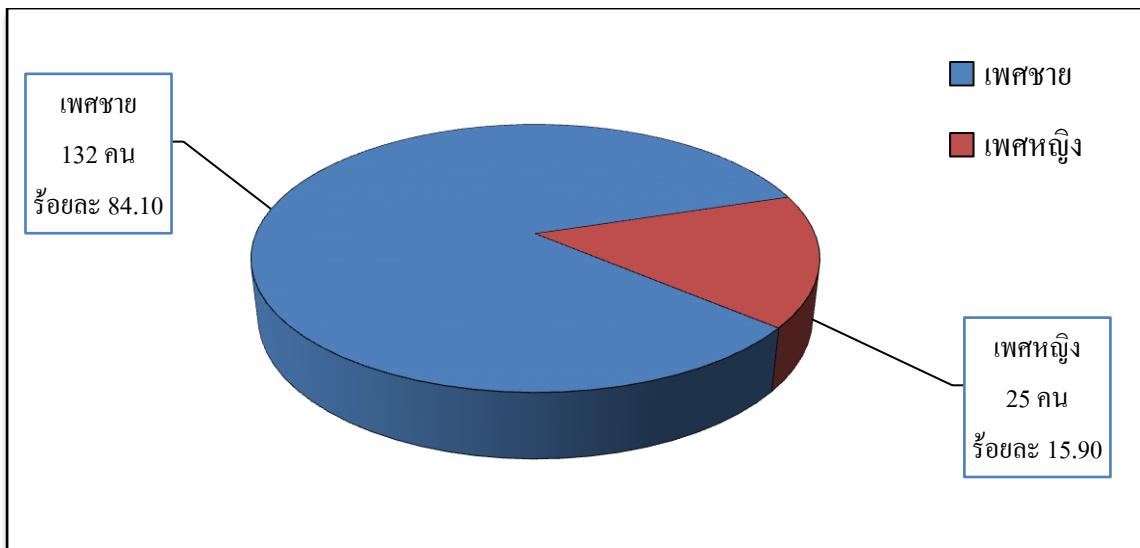
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ที่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	132	84.10
หญิง	25	15.90
2. อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	-	-
21 – 30 ปี	11	7.00
31 - 40 ปี	46	29.30
40 ปีขึ้นไป	100	63.70
3. สถานภาพ		
โสด	29	18.50
สมรส	127	80.90
หม้าย	1	0.60

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ที่	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4.	ระดับการศึกษา		
	ประถมศึกษา	30	19.10
	มัธยมศึกษา/ปวช.	71	45.20
	ปวส./อนุปริญญา	29	18.50
	ปริญญาตรีขึ้นไป	27	17.20
5.	เขตพื้นที่ในการปฏิบัติงาน		
	องค์กรบริหารส่วนตำบลล้อมใหญ่	28	17.80
	องค์กรบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ	21	13.40
	องค์กรบริหารส่วนตำบลพรสำราญ	28	17.80
	องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองขาม	15	9.60
	องค์กรบริหารส่วนตำบลคลุเมือง	20	12.70
	องค์กรบริหารส่วนตำบลปะเคียน	27	17.20
	องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านแพ	18	11.50
6.	ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน		
	ผู้บริหาร (นายกองค์กรบริหารส่วน	14	8.90
	ตำบลและรองนายกองค์กรบริหารส่วน ตำบล)		
	พนักงานส่วนตำบล	32	20.40
	สมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบล	111	70.70
7.	จำนวนปีที่ปฏิบัติหน้าที่		
	ต่ำกว่า 2 ปี	24	15.30
	2 – 4 ปี	78	49.70
	5 – 10 ปี	43	27.40
	มากกว่า 10 ปี	12	7.60

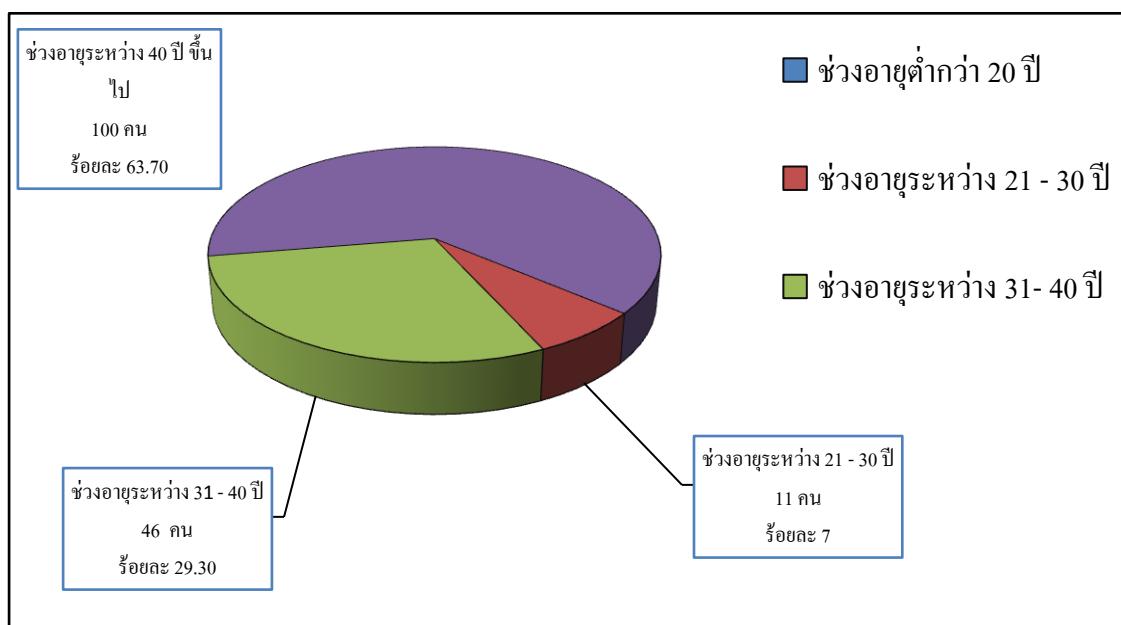
จากผลที่ได้ในตารางที่ 4.1 นำมาสรุปเป็นแผนภูมิวงกลมเบรเยลเทียบข้อมูลระหว่างเพศ
หญิงและเพศชาย เป็นจำนวนและร้อยละ ตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนก
รายละเอียดดังรูปที่ 4.1

รูปที่ 4.1 จำแนกตามเพศ

จำนวน 157 คน โดยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 84.10 เพศหญิง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 15.90

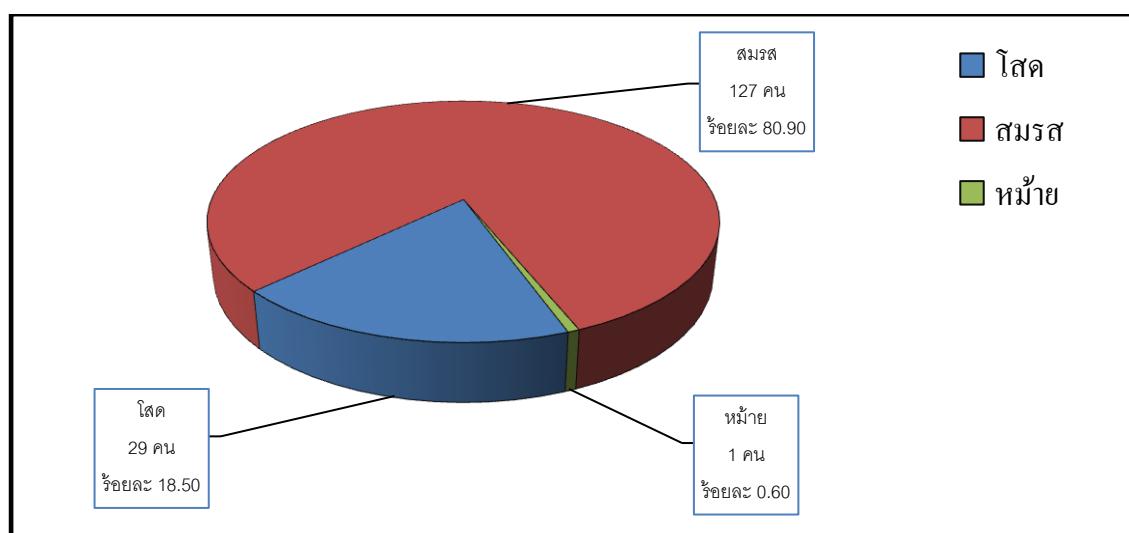
จากตารางที่ 4.1 นำมาแสดงเป็นภาพแผนภูมิวงกลมเบริรยนเทียบช่วงอายุโดยแบ่งเป็น 3 ช่วง คิดเป็นร้อยละจากจำนวนตัวอย่างประชากรในแต่ละช่วงอายุ รายละเอียดดังรูปที่ 4.2

รูปที่ 4.2 จำแนกตามช่วงอายุ

ปรากฏว่า ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไปมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 63.70 สาเหตุเนื่องจากตำแหน่งที่ปฏิบัติงานเป็นช่วงของคนมีวัย暮ที่ เหมาะสมในการปฏิบัติงานโดยเฉพาะสมาชิกสภากองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนมากที่ เป็นกลุ่มตัวอย่าง รองลงมาช่วงอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 63.70

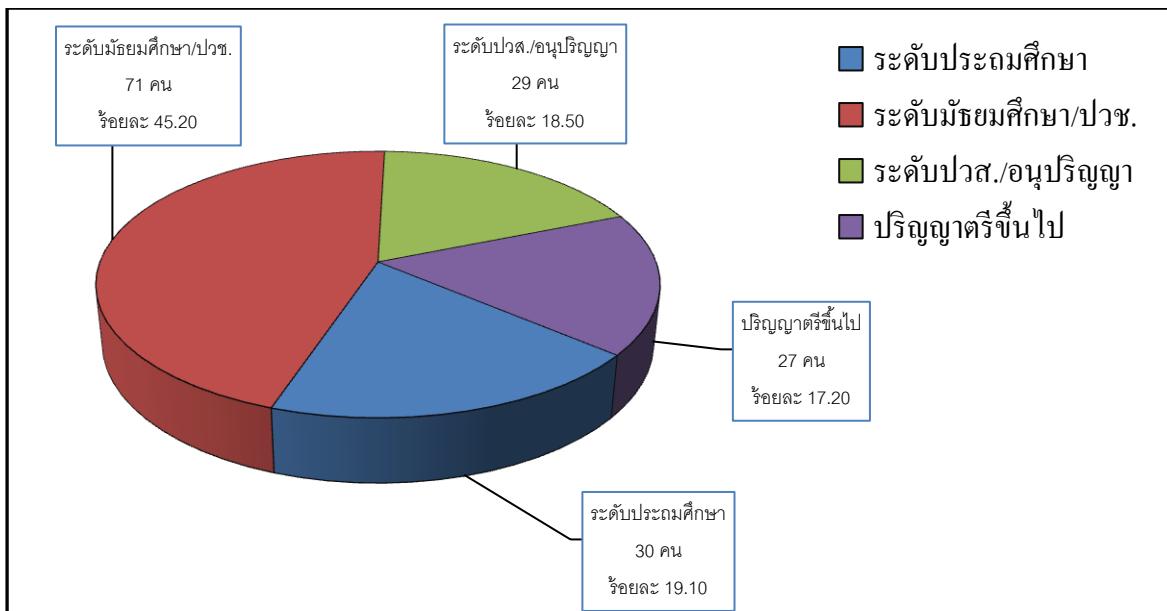
จากการที่ 4.1 นำมาแสดงเป็นภาพแผนภูมิวงกลมเปรียบเทียบข้อมูลแต่ละสถานภาพของบุคคลได้แก่ สถานภาพโสด สมรส และหม้าย โดยคิดเป็นร้อยละจากจำนวนตัวอย่างกลุ่มประชากรในแต่ละสถานภาพ รายละเอียดดังรูปที่ 4.3

รูปที่ 4.3 จำแนกตามสถานภาพสมรส

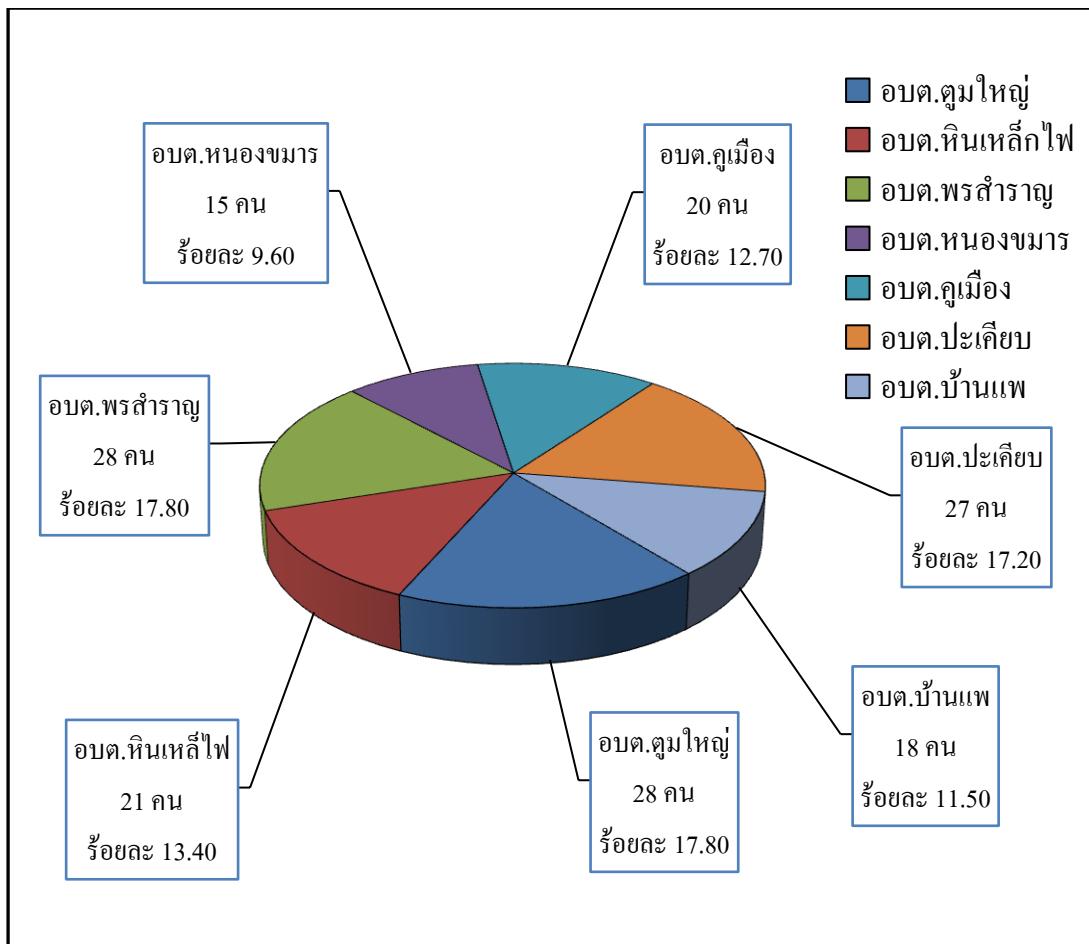
ปรากฏว่า สมรสแล้ว จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 80.90 รองลงมาเป็นโสด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50

จากการที่ 4.1 นำมาแสดงเป็นภาพแผนภูมิวงกลมเปรียบเทียบในแต่ละระดับการศึกษาของบุคคล โดยแบ่งเป็น 4 ระดับการศึกษา โดยแต่ละระดับคิดเป็นร้อยละจากจำนวนตัวอย่างกลุ่มประชากร รายละเอียดดังรูปที่ 4.4

รูปที่ 4.4 จำแนกตามระดับการศึกษา

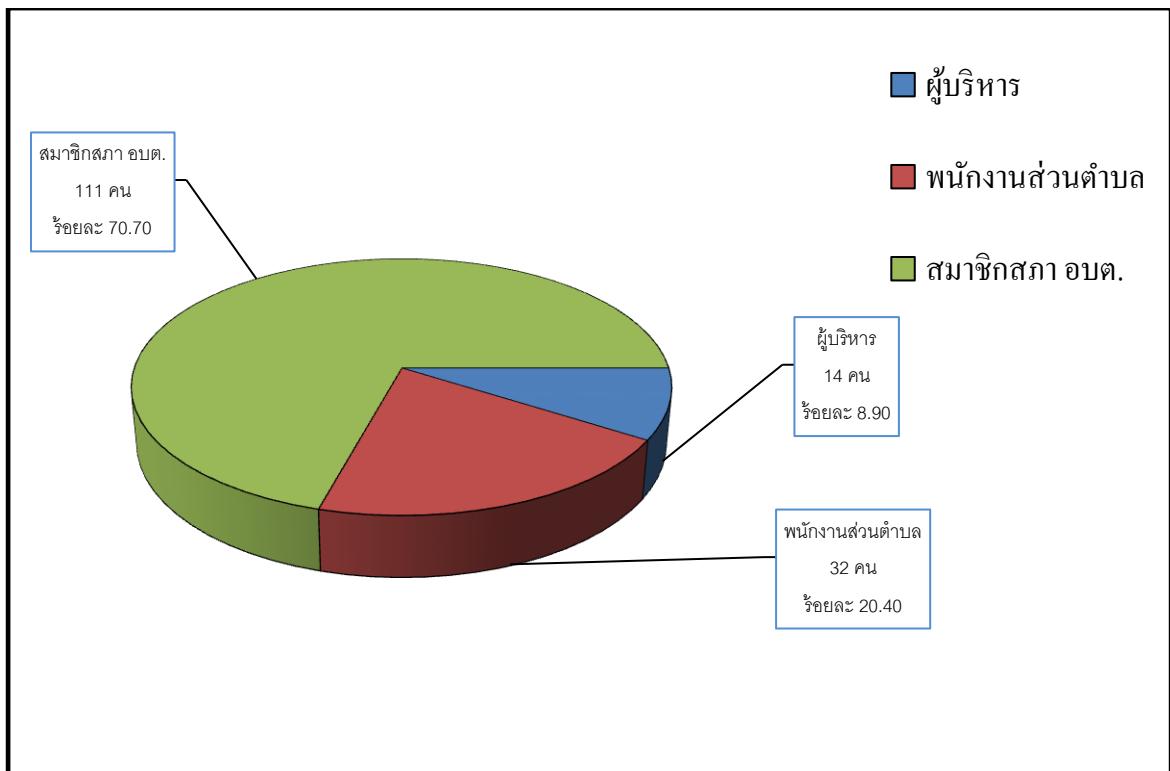
ปรากฏว่าจํานวนการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. จำนวน 71 คน กิตเป็น ร้อยละ 45.20
รองลงมาจํานวนการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 30 คน กิตเป็น ร้อยละ 19.10
จากตารางที่ 4.1 นำมาแสดงเป็นภาพแผนภูมิวงกลมเบริญบเทียบตามเขตพื้นที่ในการ
ปฏิบัติงานทั้งหมด 7 แห่ง กิตเป็นร้อยละจากจํานวนตัวอย่างกลุ่มประชากรตามเขตพื้นที่ในการ
ปฏิบัติงาน รายละเอียด ดังรูปที่ 4.5

รูปที่ 4.5 จำแนกตามเขตพื้นที่ในการปฏิบัติงาน

ปรากฏว่าอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ จำนวน 28 คน กิตเป็นร้อยละ 17.80 องค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ จำนวน 21 คน กิตเป็นร้อยละ 13.40 องค์การบริหารส่วนตำบลพรสำราญ จำนวน 28 คน กิตเป็นร้อยละ 17.80 องค์การบริหารส่วนตำบลหนองขมาร จำนวน 15 คน กิตเป็นร้อยละ 9.60 องค์การบริหารส่วนตำบลคุเมือง จำนวน 20 คน กิตเป็นร้อยละ 12.70 องค์การบริหารส่วนตำบลปะเคียน จำนวน 27 คน กิตเป็นร้อยละ 17.20 และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแพ จำนวน 18 คน กิตเป็นร้อยละ 11.50

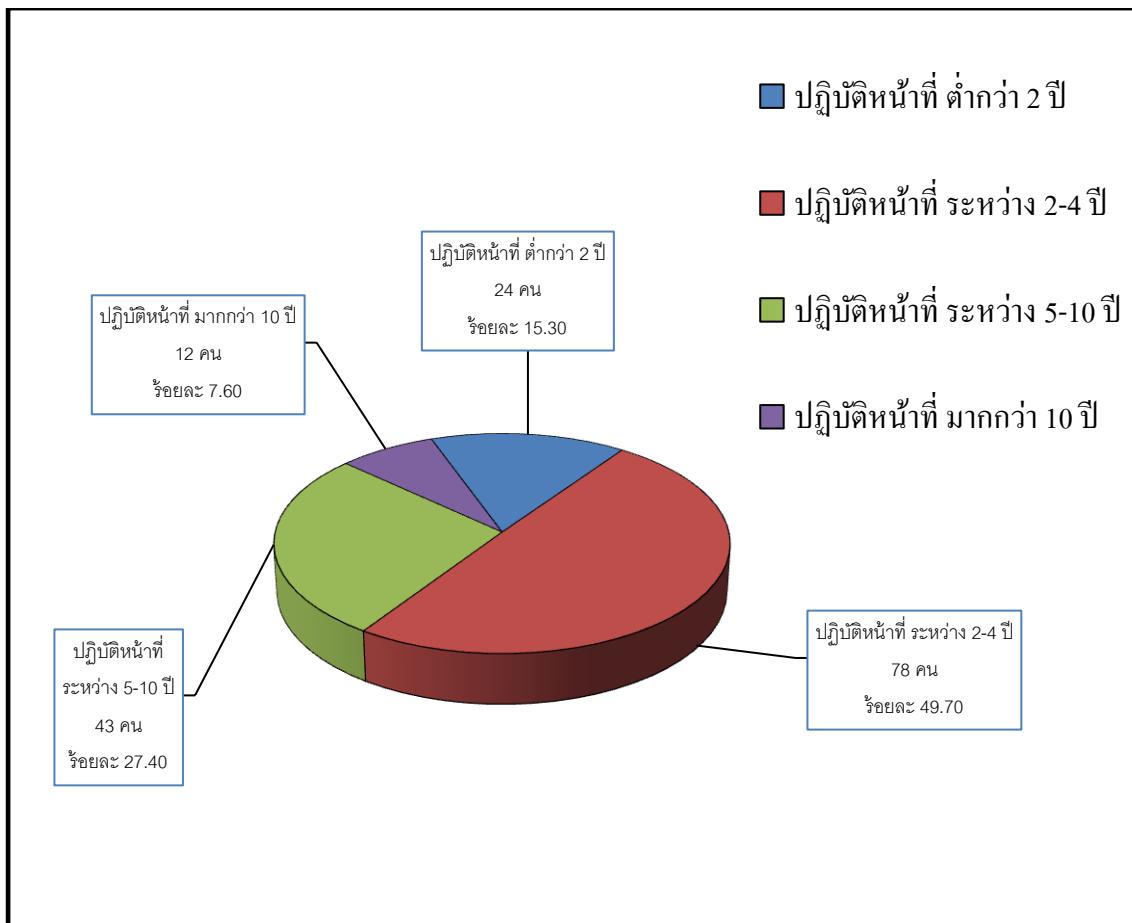
จากตารางที่ 4.1 นำมาแสดงเป็นภาพแผนภูมิวงกลมเบรีบเทียบจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละตำแหน่งงาน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มพนักงาน และกลุ่มสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กิตเป็นร้อยละจากจำนวนตัวอย่างกลุ่มประชากรทั้งหมด ในแต่ละตำแหน่ง รายละเอียดดังรูปที่ 4.6

รูปที่ 4.6 จำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน

ปรากฏว่า ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบล จำนวน 111 คน กิดเป็นร้อยละ 70.70 รองลงมาเป็นพนักงานส่วนตำบล จำนวน 32 คน กิดเป็นร้อยละ 20.40

จากตารางที่ 4.1 นำมาแสดงเป็นภาพแผนภูมิวงกลมเบรี่ยนเทียบจากจำนวนการปฏิบัติหน้าที่ของประชากรกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 4 ช่วง กิดเป็นร้อยละจากจำนวนการปฏิบัติหน้าที่รายละเอียดดังรูปที่ 4.7

รูปที่ 4.7 จำแนกตามจำนวนปีการปัจฉิบติหน้าที่

ปรากฏว่า ส่วนใหญ่ปัจฉิบติหน้าที่มาแล้ว 2-4 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 49.70 รองลงมาปัจฉิบติหน้าที่ 5-10 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 27.40 จากการสำรวจลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสภาพการบริหารส่วนตำบลโดยทั่วไปแล้วจะอยู่ในวัยครัวละ 4 ปี ซึ่งจำนวนปีที่ปัจฉิบติงานก็จะมีข้อจำกัดตามระยะเวลาที่กำหนด

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคลากรและคอมดิน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

เป็นการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาพรวม ได้แก่ ด้านการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านดำเนินการจัดเตรียมบุคลากร และด้านความพร้อมด้านเครื่องมือและการให้บริการโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในการวิเคราะห์ข้อมูลผลเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมดิน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

ข้อคำถาม	ระดับความพร้อม		
	\bar{X}	SD	ความหมาย
1. การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล	2.96	.737	ปานกลาง
2. ด้านดำเนินการจัดเตรียมบุคลากร	3.27	.799	ปานกลาง
3. ความพร้อมด้านเครื่องมือและการให้บริการ	3.10	.724	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.11	.753	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 พบว่าการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมดิน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านดำเนินการจัดเตรียมบุคลากรมากที่สุด ($\bar{X} = 3.27$) รองลงมาด้านความพร้อมด้านเครื่องมือและการให้บริการ ($\bar{X} = 3.10$) และต่ำสุด การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ($\bar{X} = 2.96$) แสดงว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ส่วนใหญ่ยังมีความต้องการที่จะประกาศใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมดิน พ.ศ. 2543 แต่ทั้งนี้ก็ยังขาดความพร้อมที่จะดำเนินการได้ โดยส่วนใหญ่เนื่องจากบุคลากรยังขาดความรู้ ความเข้าใจ รวมถึงเครื่องมือและการให้บริการก็ยังไม่พร้อมในการที่จะประกาศใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมดิน พ.ศ. 2543 เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างสมบูรณ์ ส่วนในภาพรวมของแต่ละตำบล ก็มีระดับความพร้อมที่ไม่แตกต่างกันมากนัก

ตารางแสดงแบบสอบถามถึงระดับความพร้อมรายด้านในการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมดิน พ.ศ. 2543 ในด้านการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในการวิเคราะห์ข้อมูลผลเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมดิน พ.ศ. 2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบล ด้านการเตรียมความพร้อมขององค์กรบริหารส่วนตำบล

ข้อคำถาม	ระดับความพร้อม		
	\bar{X}	SD	ความหมาย
การเตรียมความพร้อมขององค์กรบริหารส่วนตำบล			
1. มีการจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคคลและคอมดิน พ.ศ.2543 ให้กับประชาชนในตำบลของท่าน	2.76	.737	ปานกลาง
2. จัดให้มีการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคคลและคอมดิน พ.ศ.2543 ในตำบลของท่าน เช่น การจัดอบรม การประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ	2.82	.655	ปานกลาง
3. มีการรวบรวมและจัดระบบข้อมูลเพื่อแสดงความคิดเห็นและความต้องการของชุมชนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคคลและคอมดิน	2.82	.738	ปานกลาง
4. การส่งเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน เพื่อเข้าอบรมเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคคลและคอมดิน พ.ศ.2543	3.45	.820	มาก
รวมเฉลี่ย	2.96	.310	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 พบว่าการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมดิน พ.ศ. 2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการเตรียมความพร้อมขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การส่งเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน เพื่อเข้าอบรมเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคคลและคอมดิน พ.ศ. 2543 มากที่สุด ($\bar{X} = 3.45$) และดงว่าองค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ต้องการที่จะส่งเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน เพื่อเข้าอบรมเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคคลและคอมดิน พ.ศ. 2543 เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีความรู้ ความเข้าใจแล้วนำมาถ่ายทอดให้ประชาชนในเขตพื้นที่ได้รับทราบก่อนที่จะมีประกาศใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมดิน พ.ศ. 2543 รองลงมาจัดให้มีการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคคลและคอมดิน พ.ศ. 2543 ในตำบลของท่าน เช่น การจัดอบรม การประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ และการรวบรวมและจัดระบบข้อมูลเพื่อแสดงความคิดเห็นและความต้องการของชุมชน เกี่ยวกับ

พระราชบัญญัติบุคดินณดิน ($\bar{X} = 2.82$) และต่ำสุด มีการจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคดินและณดิน พ.ศ. 2543 ให้กับประชาชนในตำบลของท่าน ($\bar{X} = 2.76$) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าหน่วยงานขาดแรงจูงใจในการจัดเตรียมเอกสารที่จะทำการเผยแพร่ความรู้เนื่องจากในพื้นที่ยังไม่มีการประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติดังกล่าว

ตารางแสดงแบบสอบถามถึงระดับความพร้อมรายด้านในการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคดินและณดิน พ.ศ. 2543 ด้านดำเนินการจัดเตรียมบุคลากร โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในการวิเคราะห์ข้อมูลผลเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคดินและณดิน พ.ศ. 2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลด้านดำเนินการจัดเตรียมบุคลากร

ข้อคำถาม	ระดับความพร้อม		
	\bar{X}	SD	ความหมาย
ด้านดำเนินการจัดเตรียมบุคลากร			
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคดินและณดิน พ.ศ. 2543 ของตัวท่านเอง	3.20	.729	ปานกลาง
2. การศึกษาเพิ่มเติมในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการบุคดินและณดิน พ.ศ. 2543	3.08	.698	ปานกลาง
3. มีความต้องการที่จะประกาศใช้พระราชบัญญัติการบุคดินและณดิน พ.ศ. 2543 ก่อนการบังคับใช้ทั่วทั้งประเทศ	4.01	.980	มาก
4. การแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับการบุคดินณดินของประชาชนในพื้นที่ของท่าน ทั้งที่ผ่านมาและในปัจจุบัน	3.18	.851	ปานกลาง
5. การมีส่วนร่วมของประชาชนตามระเบียบสำนักนายกฯ ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548 ในการประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติฯ	2.90	.735	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.27	.310	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 พบว่าการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านดำเนินการจัดเตรียมบุคลากร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความต้องการพร้อมที่จะประกาศใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2543 ก่อนการบังคับใช้ทั่วทั้งประเทศไทยที่สุด ($\bar{X} = 4.01$) ซึ่งให้เห็นว่าองค์กรบริหารส่วนตำบลได้ประสบปัญหาในการบุคคลและคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2543 นี้ รองลงมาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคคลและคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2543 ของตัวท่านเอง ($\bar{X} = 3.93$) และความสามารถมีส่วนร่วมของประชาชนตามระเบียบสำนักนายกฯ ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548 ในการประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติฯ ($\bar{X} = 2.90$) แสดงว่าองค์กรบริหารส่วนตำบลในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ไม่ค่อยให้ความสำคัญต่อประชาชนในการแสดงความคิดเห็นที่จะประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว ดังนั้นองค์กรบริหารส่วนตำบลควรที่จะจัดกิจกรรมหรือเรียกประชุมเพื่อให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการที่จะแสดงความคิดเห็นหรือร่วมรับฟังข้อมูล ข่าวสาร ดังกล่าวให้มากขึ้น

ตารางแสดงแบบสอบถามถึงระดับความพร้อมเป็นรายด้านในการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2543 ในด้านเครื่องมือและการให้บริการ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในการวิเคราะห์ข้อมูลผลเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบล ด้านความพร้อมด้านเครื่องมือและการให้บริการ

ข้อคำถาม	ระดับความพร้อม		
	\bar{X}	SD	ความหมาย
ความพร้อมด้านเครื่องมือและการให้บริการ			
1. มีข้อมูลเอกสารของพระราชบัญญัติการบุคคลและคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2543 และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ประชาชนได้ศึกษาเมื่อมารับบริการ	2.73	.683	ปานกลาง

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ระดับความพร้อม		
	\bar{X}	SD	ความหมาย
2. จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับพระราชนักุณฑิการบุคคลนและถม คิน พ.ศ. 2543	3.27	.843	ปานกลาง
3. กระบวนการขั้นตอนการปฏิบัติงานของบุคลากรใน การให้บริการ	3.26	.786	ปานกลาง
4. การลดขั้นตอนและความสอดคล้องอื่นๆ ที่จะจัด ให้บริการแก่ประชาชน	3.13	.585	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.10	.724	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 พบร่วมกันใช้พระราชนักุณฑิการบุคคลนและถม
คิน พ.ศ. 2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านความพร้อม
ด้านเครื่องมือและการให้บริการ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) เมื่อพิจารณาเป็นราย
ด้านพบว่า จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับพระราชนักุณฑิการบุคคลนและถมคิน พ.ศ. 2543 มาก
ที่สุด ($\bar{X} = 3.27$) รองลงมากระบวนการขั้นตอนการปฏิบัติงานของบุคลากรในการให้บริการ ($\bar{X} =$
3.26) และต่ำสุด มีข้อมูลเอกสารของพระราชนักุณฑิการบุคคลนและถมคิน พ.ศ. 2543 และกฎหมาย
อื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ประชาชนได้ศึกษาเมื่อมารับบริการ ($\bar{X} = 2.73$) แสดงว่าองค์กรบริหารส่วน
ตำบลในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ มีบุคลากรที่ปฏิบัติงานเฉพาะด้านนี้อยู่แล้วแต่ยังไม่
เพียงพอและองค์กรบริหารส่วนตำบลเองก็ยังขาดความพร้อมในเรื่องข้อมูลเอกสารเกี่ยวกับ
พระราชนักุณฑิการบุคคลนและถมคิน พ.ศ. 2543 รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ที่จะนำมาเผยแพร่
ให้ประชาชนได้รับทราบ สาเหตุจากการที่ในตำบลยังไม่ได้ประกาศบังคับใช้พระราชนักุณฑิการบุคคล
นและถมคิน พ.ศ. 2543

ตารางการเบริขบเทียบถึงระดับความพร้อมการบังคับใช้พระราชนักุณฑิการบุคคลนและถม
คิน พ.ศ. 2543 ในภาพรวมขององค์กรบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งเขตพื้นที่อำเภอเมือง จำนวน 7
แห่ง โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในการวิเคราะห์ข้อมูลผลเป็นมาตรฐาน
ส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลดินและถนน พ.ศ. 2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ แต่ละตำบล

องค์กรบริหาร ส่วนตำบล	ระดับความพร้อม						แปล ความหมาย	
	การเตรียมความ พร้อมของ องค์กรบริหาร ส่วนตำบล		ด้านดำเนินการ จัดเตรียมบุคลากร		ความพร้อมด้าน เครื่องมือและการ ให้บริการ			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. อบต.ตูมใหญ่	2.82	.710	3.11	.755	3.02	.661	ปานกลาง	
2. อบต.หินเหล็ก ไฟ	2.87	.937	3.04	.918	3.17	.931	ปานกลาง	
3. อบต.พรสำราญ	3.05	.511	3.35	.636	3.10	.671	ปานกลาง	
4. อบต.หนอง ขามาร	3.26	.663	3.43	.654	3.20	.586	ปานกลาง	
5. อบต.คูเมือง	2.94	.568	3.48	.616	2.92	.462	ปานกลาง	
6. อบต.ปะเคียน	3.02	.658	3.38	.828	3.26	.738	ปานกลาง	
7. อบต.บ้านแพ	2.85	.804	3.14	.879	3.00	.836	ปานกลาง	
รวมเฉลี่ย	2.97	.693	3.27	.755	3.09	.690	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 พ布ว่าการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลดินและถนน พ.ศ. 2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์แยกดังนี้

ด้านการเตรียมความพร้อมขององค์กรบริหารส่วนตำบลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$) โดยมีองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองบัวมีการเตรียมความพร้อมขององค์กรบริหารส่วนตำบลมากที่สุด ($\bar{X} = 3.26$) รองลงมาเป็นองค์กรบริหารส่วนตำบลพรสำราญ ($\bar{X} = 3.05$) และต่ำสุดขององค์กรบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่ ($\bar{X} = 2.82$)

ด้านดำเนินการจัดเตรียมบุคลากร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) ยกเว้นองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองบัวมีและองค์กรบริหารส่วนตำบลคูเมือง อยู่ในเกณฑ์ที่มีระดับความพร้อมมาก โดยจัดเป็นลำดับดังนี้ องค์กรบริหารส่วนตำบลคูเมืองมีการดำเนินการจัดเตรียมบุคลากรเพื่อการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลดินและถนน พ.ศ. 2543

มากที่สุด ($\bar{X} = 3.48$) รองลงมาเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองขาม ($\bar{X} = 3.43$) และต่ำสุด เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ ($\bar{X} = 3.05$)

ด้านความพร้อมด้านเครื่องมือและการให้บริการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.09$) โดยมีองค์การบริหารส่วนตำบลปะเกียง มีการเตรียมความพร้อมด้านเครื่องมือและการให้บริการมากที่สุด ($\bar{X} = 3.26$) รองลงมาเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองขาม ($\bar{X} = 3.20$) และต่ำสุดเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง ($\bar{X} = 2.92$)

จากการเปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลในแต่ละวัน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งในภาพรวมอยู่ที่เกณฑ์ระดับปานกลางซึ่งไม่มีความแตกต่างกันมากนัก โดยในแต่ละแห่งได้มีบุคลากรที่ปฏิบัติงานในด้านนี้อยู่แล้ว แต่การบริหารงานยังไม่มีความพร้อมเท่าที่ควรที่จะประกาศใช้พระราชบัญญัติดังกล่าว

4.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีผลกรະทบท่อการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติบุคคลในแต่ละวัน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอ ภูเมือง ตามคุณลักษณะของบุคคล ได้แก่ ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน จำนวนปีที่ปฏิบัติหน้าที่

การเปรียบเทียบความแตกต่างตามคุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลในแต่ละวัน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน แยกเป็น 3 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในการวิเคราะห์ข้อมูลผลเป็นมาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม ขององค์การบริหารส่วนตำบล เปรียบเทียบความแตกต่างจำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน

จำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน	ระดับความพร้อม						
	การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล		ด้านดำเนินการจัดเตรียมบุคลากร		ความพร้อมด้านเครื่องมือและการให้บริการ		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. ผู้บริหาร	2.95	.773	3.50	.705	3.20	.792	ปานกลาง
2. พนักงานส่วนตำบล	3.11	.721	3.32	.745	3.29	.741	ปานกลาง
3. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	2.92	.443	3.23	.452	3.03	.454	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	2.99	.646	3.27	.550	3.10	.564	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่าการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนรีรัมย์ จำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติงานแยกดังนี้

ด้านการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$) เมื่อพิจารณาตามตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน พบว่าพนักงานส่วนตำบล มีผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุด ($\bar{X} = 3.11$) รองลงมาเป็นผู้บริหาร ($\bar{X} = 2.95$) และต่ำสุดเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ($\bar{X} = 2.92$) แสดงว่า ตำแหน่งที่ปฏิบัติงานไม่มีผลที่ทำให้เกิดความแตกต่าง

ด้านการเตรียมการดำเนินการด้านบุคลากร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) เมื่อพิจารณาตามตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน พบว่าผู้บริหารมีผลต่อการดำเนินการด้านบุคลากรมากที่สุด ($\bar{X} = 3.50$) โดยอยู่ในเกณฑ์ที่มีระดับความพร้อมมาก รองลงมาเป็นพนักงานส่วนตำบล ($\bar{X} = 2.32$) และต่ำสุดเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ($\bar{X} = 3.23$) แสดงว่าตำแหน่งที่ปฏิบัติงานมีผลที่ทำให้เกิดความแตกต่างในด้านการดำเนินการจัดเตรียมบุคลากรต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อการประชุมบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2543

ด้านความพร้อมด้านเครื่องมือและการให้บริการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) เมื่อพิจารณาตามตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน พบว่าพนักงานส่วนตำบล มีผลต่อการเตรียมความพร้อมด้านเครื่องมือและการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุด ($\bar{X} = 3.29$) รองลงมาเป็นผู้บริหาร ($\bar{X} = 3.20$) และต่ำสุดเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ($\bar{X} = 3.03$) แสดงว่าตำแหน่งที่ปฏิบัติงานไม่มีผลที่ทำให้เกิดความแตกต่าง

จากการเปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าด้านดำเนินการจัดเตรียมบุคลากรผู้บริหารเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีระดับความพร้อมอยู่ในเกณฑ์ที่มากซึ่งมีความแตกต่างจากตำแหน่งที่ปฏิบัติงานอื่นที่เห็นว่ามีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากผู้บริหารมีความต้องการและมองเห็นถึงความเป็นไปได้ในการที่จะประชุมบังคับใช้พระราชบัญญัติดังกล่าว

ตารางการเปรียบเทียบความแตกต่างตามคุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามจำนวนปีที่ปฏิบัติหน้าที่ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในการวิเคราะห์ข้อมูลผลเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม ขององค์กร
บริหารส่วนตำบล เปรียบเทียบความแตกต่างจำแนกตามจำนวนปีที่ปฏิบัติหน้าที่

จำนวนปีที่ปฏิบัติหน้าที่ จำแนกตาม ตำบล	ระดับความพร้อม									
	การเตรียมความพร้อมขององค์กรบริหารส่วนตำบล	ด้านดำเนินการจัดเตรียมบุคลากร	ความพร้อมด้านเครื่องมือและการให้บริการ	แปลความหมาย	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1. ต่ำกว่า 2 ปี	3.25	.489	3.27	.376	3.25	.489	3.11	.534	3.11	.534
2. 2 - 4 ปี	3.11	.534	3.26	.537	3.11	.534	3.03	.555	3.03	.555
3. 5 - 10 ปี	3.03	.555	3.25	.536	3.03	.555	2.94	.867	2.94	.867
4. มากกว่า 10 ปี	2.94	.867	3.27	.924	2.94	.867				
รวมเฉลี่ย	3.10	.564	3.27	.550	3.10	.564				

จากตารางที่ 4.8 พบว่าการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและตน ดิน พ.ศ. 2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามจำนวนปีที่ปฏิบัติหน้าที่แยกดังนี้

ด้านการเตรียมความพร้อมขององค์กรบริหารส่วนตำบล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) เมื่อพิจารณาตามจำนวนปีที่ปฏิบัติหน้าที่ พบว่าจำนวนปีที่ปฏิบัติหน้าที่ต่ำกว่า 2 ปี มากที่สุด ($\bar{X} = 3.25$) รองลงมาเป็นจำนวนปีที่ปฏิบัติหน้าที่ 2 – 4 ปี ($\bar{X} = 3.11$) และต่ำสุดเป็นจำนวนปีที่ปฏิบัติหน้าที่มากกว่า 10 ปี ($\bar{X} = 2.94$) ซึ่งส่วนใหญ่ในตัวแปรนี้จะเป็นกลุ่มพนักงานส่วนตำบลที่ปฏิบัติงานอยู่แล้ว จึงควรปรับปรุงหรือส่งเสริมในส่วนที่ยังขาดความพร้อมให้ดียิ่งขึ้น เพื่อที่จะสามารถดำเนินการประคับบังคับใช้พระราชบัญญัติดังกล่าวได้อย่างสมบูรณ์

ด้านการเตรียมการดำเนินการด้านบุคลากร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) เมื่อพิจารณาตามจำนวนปีที่ปฏิบัติหน้าที่ พบว่าจำนวนปีที่ปฏิบัติหน้าที่ต่ำกว่า 2 ปี มากที่สุด ($\bar{X} = 3.27$) รองลงมาเป็นจำนวนปีที่ปฏิบัติหน้าที่ 2 – 4 ปี ($\bar{X} = 3.26$) และต่ำสุดเป็นจำนวนปีที่ปฏิบัติหน้าที่ 5 – 10 ปี ($\bar{X} = 3.25$)

ด้านความพร้อมด้านเครื่องมือและการให้บริการ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) เมื่อพิจารณาตามจำนวนปีที่ปฏิบัติหน้าที่ พบว่า จำนวนปีที่ปฏิบัติหน้าที่ต่ำกว่า 2 ปี มากที่สุด ($\bar{X} = 3.25$) รองลงมาเป็นจำนวนปีที่ปฏิบัติหน้าที่ 2 – 4 ปี ($\bar{X} = 3.11$) และต่ำสุด เป็นจำนวนปีที่

ปฏิบัติหน้าที่มากกว่า 10 ปี ($\bar{X} = 2.94$) ซึ่งส่วนใหญ่ในตัวแปรนี้จะเป็นกลุ่มพนักงานส่วนตำบลที่ปฏิบัติงานอยู่แล้ว จึงควรปรับปรุงหรือส่งเสริมในส่วนที่ยังขาดความพร้อมให้ดียิ่งขึ้น เพื่อที่จะสามารถดำเนินการประจำบังคับใช้พระราชบัญญัติคงกล่าวได้อย่างสมบูรณ์

จากการเปรียบเทียบซึ่งให้เห็นว่า จำนวนปีที่ปฏิบัติหน้าที่ไม่มีผลที่ทำให้เกิดความแตกต่างมากนักต่อการเตรียมความพร้อมขององค์กรบริหารส่วนตำบลเพื่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคลากรและคณะกรรมการ พ.ศ. 2543

การวิเคราะห์ข้อมูลเบริยบเทียบเกี่ยวกับการศึกษาเพิ่มเติมในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการบุคลากรและคณะกรรมการ พ.ศ. 2543 ของผู้บริหาร พนักงานส่วนตำบล และสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบล โดยกำหนด (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการศึกษาเพิ่มเติมในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการบุคลากรและคณะกรรมการ พ.ศ. 2543 จำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน

ข้อคำถาม	ระดับความพร้อม			จำนวน
	\bar{X}	SD	ความหมาย	
1. ผู้บริหาร (นายกองค์กรบริหารส่วนตำบล และรองนายกองค์กรบริหารส่วนตำบล)	3.50	1.091	ปานกลาง	14
2. พนักงานส่วนตำบล	3.28	.813	ปานกลาง	32
3. สมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบล	2.97	.563	ปานกลาง	111
รวมเฉลี่ย	3.08	.698	ปานกลาง	157

จากตารางที่ 4.9 พบว่าการศึกษาเพิ่มเติมในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการบุคลากรและคณะกรรมการ พ.ศ. 2543 จำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$) โดยผู้บริหาร (นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลและรองนายกองค์กรบริหารส่วนตำบล) มีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับกฎหมายพระราชบัญญัติการบุคลากรและคณะกรรมการ พ.ศ. 2543 มากที่สุด ($\bar{X} = 3.50$) รองลงมาพนักงานส่วนตำบล ($\bar{X} = 3.28$) และต่ำสุดสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบล ($\bar{X} = 2.97$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารของท้องถิ่นมีความสนใจและการเตรียมความพร้อมโดยการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการบุคลากรและคณะกรรมการ พ.ศ. 2543 เพื่อที่จะนำความรู้ดังกล่าวมาถ่ายทอดให้กับประชาชนได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น ในส่วนของกลุ่มสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบล จะต้องให้ความสำคัญกับการศึกษาเพิ่มเติมในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการ

บุคคลและคณะให้มากขึ้น เช่น ควรให้องค์การบริหารส่วนตำบลส่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเข้ารับการอบรมตามหน่วยงานอื่นหรือมีโครงการจัดอบรมขึ้นเองเพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมนำไปเผยแพร่ให้กับประชาชนต่อไปในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและเป็นตัวแทนของชุมชนซึ่งใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด

4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผลการสำรวจข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม มีดังนี้

1. หน่วยงานยังขาดบุคลากรผู้มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคคลและคณะ พ.ศ. 2543 ควรมีการส่งเสริมในการเข้ารับการศึกษาอบรมเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพ
2. ควรมีการชี้แจงเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคคลและคณะ พ.ศ. 2543 ให้ประชาชนรับรู้โดยละเอียด
3. ควรมีการประชุมทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ก่อนมีการประกาศบังคับใช้
4. ควรให้ความรู้ รวมถึงความเดือดร้อนของผลข้างเคียงหากมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคณะ พ.ศ. 2543

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคล
และคอมดิน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ให้สรุป
ผลการวิจัย ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อม ปัญหาและการแก้ไขในการ
บังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมดิน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตอำเภอ
เมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามตำแหน่ง ได้แก่ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติและสมาชิกสภา
องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 7 แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ
องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง องค์การบริหารส่วนตำบลพรสำราญ องค์การบริหารส่วนตำบล
คูเมือง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองนมาร องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแพ องค์การบริหาร
ส่วนตำบลปากเคียน จำนวนทั้งสิ้น 256 คน ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่าง 157 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น¹
แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การวิเคราะห์ปัญหาและนำข้อมูลที่ได้จาก
แบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติ เพื่อแยกแยะความถืออัตราส่วน (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สามารถสรุป
ผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศ
ชาย มีอายุ 40 ปีขึ้นไป สถานภาพสมรสแล้ว จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช.
ตำแหน่งที่ปฏิบัติงานส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติ
หน้าที่ 2-4 ปี เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
ซึ่งมีข้อจำกัดในเรื่องระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง จากการเปรียบเทียบคุณลักษณะบุคคล
ของกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมไม่มีผลที่ทำให้เกิดความแตกต่างมากนัก
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมดิน
พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จาก
การวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคล
และคอมดิน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัด
บุรีรัมย์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านดำเนินการจัดเตรียมบุคลากรมากที่สุด ($\bar{X} = 3.27$) รองลงมาด้านความพร้อมด้านเครื่องเมืองและการให้บริการ ($\bar{X} = 3.10$) และต่ำสุด การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ($\bar{X} = 2.96$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การส่งเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน เพื่อเข้าอบรมเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคคลนิติและคอมคิด พ.ศ. 2543 มากที่สุด ($\bar{X} = 3.45$) รองลงมาจัดให้มีการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคคลนิติและคอมคิด พ.ศ. 2543 ในตำบลของท่าน เช่น การจัดอบรม การประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ และการรวบรวมและจัดระบบข้อมูลเพื่อแสดงความคิดเห็นและความต้องการของชุมชน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคคลนิติ ($\bar{X} = 2.82$) และต่ำสุด มีการจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคคลนิติและคอมคิด พ.ศ. 2543 ให้กับประชาชนในตำบลของท่าน ($\bar{X} = 2.76$) ซึ่งให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีความพร้อมในการส่งบุคลากรเข้ารับการอบรม แต่ยังขาดความพร้อมในการจัดทำเอกสารเพื่อเผยแพร่หรือสร้างความเข้าใจให้กับประชาชนในการประกาศใช้พระราชบัญญัติการบุคคลนิติและคอมคิด พ.ศ. 2543

ด้านดำเนินการจัดเตรียมบุคลากร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความต้องการพร้อมที่จะประกาศใช้พระราชบัญญัติการบุคคลนิติและคอมคิด พ.ศ. 2543 ก่อนการบังคับใช้ทั่วทั้งประเทศมากที่สุด ($\bar{X} = 4.01$) แสดงว่าองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้ประสบปัญหาในการบุคคลนิติและคอมคิดของประชาชนที่อยู่ในพื้นที่โดยไม่มีการควบคุม และไม่สามารถนำข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้ได้ จากปัญหาดังกล่าวจึงเป็นแรงผลักดันที่อย่างไห่มีการประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลนิติและคอมคิด พ.ศ. 2543 โดยผู้บริหารได้ให้ความสำคัญต่อการศึกษาเพิ่มเติมในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แต่เนื่องจากการประกาศบังคับใช้ พระราชบัญญัติดังกล่าวยังไม่ครอบคลุมทั่วทั้งประเทศ ดังนั้น การมีส่วนร่วมในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลค่อนข้างที่จะยังไห้ความสำคัญน้อยอยู่

ด้านความพร้อมด้านเครื่องมือและการให้บริการ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) คือ หน่วยงานมีบุคลากร มีกระบวนการจัดการขั้นตอนในการปฏิบัติงานและการให้บริการแก่ประชาชน ที่มีความพร้อมอยู่แล้วในระดับหนึ่งแต่ยังขาดการให้ข้อมูล ความรู้ที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคคลนิติและคอมคิด พ.ศ. 2543 และกฎหมาย อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ประชาชนได้ศึกษาทำความเข้าใจ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติที่ถูกต้อง

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาการเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมมิวนิคейชัน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้ง 3 ด้าน ทำให้ทราบถึงระดับความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งมีแนวทางที่จะส่งเสริมให้ประชาชนและเจ้าหน้าที่ได้เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง และเห็นความสำคัญของการประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมมิวนิคейชัน พ.ศ. 2543 หากยิ่งขึ้น ซึ่งสามารถอภิปรายผลดังนี้

การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมมิวนิคейชัน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมืองยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคคลและคอมมิวนิคейชัน พ.ศ. 2543

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีการส่งเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน เพื่อเข้าอบรมเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคคลและคอมมิวนิคейชัน พ.ศ. 2543 รวมถึงการจัดให้มีการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคคลและคอมมิวนิคейชัน พ.ศ. 2543 ให้กับประชาชนในตำบลของตนเอง ที่ยังมีอยู่แต่ยังไม่มากนัก เช่น การจดอบรม การประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ และการรวบรวมและจัดระบบข้อมูลเพื่อแสดงความคิดเห็นและความต้องการของชุมชน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติบุคคลและคอมมิวนิคейชัน

ด้านดำเนินการจัดเตรียมบุคลากร เมื่อพิจารณาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีความต้องการพร้อมที่จะประกาศใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมมิวนิคейชัน พ.ศ. 2543 ก่อนการบังคับใช้ทั่วทั้งประเทศ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคคลและคอมมิวนิคейชัน พ.ศ. 2543 ด้านความพร้อมด้านเครื่องมือและการให้บริการ อยู่ในระดับปานกลาง มีจำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคคลและคอมมิวนิคейชัน พ.ศ. 2543 เพียงพอแต่ยังไม่มากนัก กระบวนการขั้นตอนการปฏิบัติงานของบุคลากรในการให้บริการที่มีความพร้อม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชาตรี เปรرمเจริญ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคอมมิวนิคейชัน ผลการศึกษาพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว กล่าวคือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องนำกฎหมายที่บัญญัติเกี่ยวกับบริการ บุคคลและคอมมิวนิคейชัน มากำหนดเป็นข้อบังคับท้องถิ่น เพื่อให้มีผลบังคับใช้ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ยังไม่มีอำนาจบังคับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ เมื่อไม่ปฏิบัติตามบทกำหนด โทษก็ไม่มีจากบทบัญญัติดังกล่าวจึงไม่เป็นการป้องกันปัญหาการบุคคลและคอมมิวนิคейชัน ได้อย่างแท้จริง

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอสำหรับการวิจัยครั้งนี้

1. ด้านการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ยังไม่มีความพร้อม ดังนั้นควรมีการจัดอบรม ประชาสัมพันธ์ รวมถึงเผยแพร่เอกสารให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคลากร พ.ศ. 2543 แก่ประชาชนในชุมชนของตนเอง เพื่อประชาชนจะได้มีความรู้ความเข้าใจสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น
2. ด้านดำเนินการจัดเตรียมบุคลากร พบว่า บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลก็ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคลากร พ.ศ. 2543 ที่ดีพอ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลควรส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมเพื่อให้ได้รับความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติดังกล่าวให้มากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะสามารถมาถ่ายทอดให้บุคคลอื่นได้รู้และเข้าใจ
3. ความพร้อมด้านเครื่องมือและการให้บริการ องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดให้มีความพร้อมด้านเครื่องมือและการให้บริการเกี่ยวกับข้อมูลหรือเอกสารประกอบ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคลากร พ.ศ. 2543 เพื่อให้ประชาชนได้มารับบริการ และสามารถเรียนรู้จากเอกสารดังกล่าว ได้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรจะทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคลากร พ.ศ. 2543

เอกสารอ้างอิง

ชุมพล สังข์ทอง (2552) “อุปสรรคและปัญหาการบังคับใช้ พรบ.แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจพ.ศ. 2542” สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

นคrinทร เมฆ ไตรรัตน์และคณะ (2546) “ทิศทางการปกครองท้องถิ่นไทยและต่างประเทศ เปรียบเทียบ” กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์วิญญาณ

กิตติศักดิ์ แพรวพรายรัตน์ (2553) “พฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต (สาขาวิศวกรรมโยธา) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี นครราชสีมา

สุภาวดี นัตรจรัสกุล (2552) “ความพร้อมของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการรับโอนสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสามเณร เขต 1” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต กรุงเทพฯ

ธนาวรรณ ปัญญาคำ (2553) “การวิเคราะห์ในการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลแม่สาย ในอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ตามแนวทางการปฏิบัติราชการตามคำรับรองของหน่วยงาน” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาการจัดการ) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

เบญจมาศ วัชโภกษา (2545) “ความพร้อมขององค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในการให้บริการอินเทอร์เน็ต ในจังหวัดชลบุรี” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารทั่วไป) มหาวิทยาลัยบูรพา

ไชยเดช ปัญญาเมื่อนสกุล (2511) “ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจชุดดิน ณ ดินบ่อ” สารานิพนธ์ นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม

สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น “เกร็ดความรู้กฎหมายควบคุมอาคาร” กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

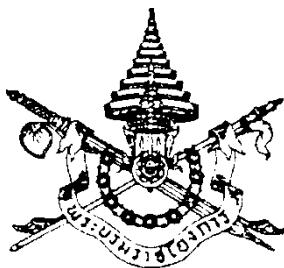
สุวิช นิคมเพ็ชร (2552) “การศึกษาผลกระทบจากการขุดดิน ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี” ภาควิชา วิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ชาตรี เปรมเจริญ (2550) “ปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติการขุดดินณ ดิน” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ภาคพนวก

ภาคผนวก ก

พระราชบัญญัติการบุคดินและคอมดิน พ.ศ. 2543

พระราชบัญญัติ
การบุคดินและถอนบุคดิน

พ.ศ. ๒๕๔๓

กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓

เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควร ให้มีกฎหมายว่าด้วยการบุคดินและถอนบุคดิน

พระราชบัญญัตินี้มีบังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ๑๕ วัน จนถึงวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ๑๕ วัน นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ๑๕ วัน ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗ ของพระราชบัญญัตินี้

บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการบุคดินและถอนบุคดิน พ.ศ. ๒๕๔๓”

มาตรา ๒* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในท้องที่ดังต่อไปนี้

(๑) เทศบาล

(๒) กรุงเทพมหานคร

(๓) เมืองพัทยา

(๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายโดยเฉพาะจัดตั้งขึ้น ซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๕) บริเวณที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

(๖) เขตผังเมืองรวมตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

เพื่อประโยชน์ในการป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากการบุคดินหรือคอมดิน ถ้าการบุคดินหรือคอมดินอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคล หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชน รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ในท้องที่อื่นนอกจากท้องที่ตามวรรคหนึ่ง ตามที่เห็นว่าจำเป็นก็ได้

ประกาศตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศไว้โดยเปิดเผยแพร่ก่อนวันใช้บังคับไม่น้อยกว่า เจ็ดวัน ประกาศดังกล่าวให้ปิดไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอหรือกิ่งอำเภอ ที่ทำการองค์กรบริหาร ส่วนตำบล ที่ทำการกำนัน และที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน แห่งท้องที่ที่กำหนดไว้ในประกาศ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“คืน” หมายความรวมถึง hin กรวด หรือราย และอินทรียวัตถุต่าง ๆ ที่เจือปนกับดิน

“พื้นดิน” หมายความว่า พื้นผิวดินที่ดินที่เป็นอยู่ตามสภาพธรรมชาติ

“บุคดิน” หมายความว่า กระทำแก่พื้นดินเพื่อนำดินขึ้นจากพื้นดิน หรือทำให้พื้นดินเป็นม่อ ดิน

“บ่อคืน” หมายความว่า แอง บ่อ สาระ หรือช่องว่างใต้พื้นดิน ที่เกิดจากการบุคดิน

“คอมดิน” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ต่อดินหรือพื้นดินเพื่อให้ระดับดินสูงขึ้นกว่าเดิม

“เนินดิน” หมายความว่า ดินที่สูงขึ้นกว่าระดับพื้นดินโดยการคอมดิน

“แผนผังบริเวณ” หมายความว่า แผนที่แสดงสภาพของที่ดิน ที่ตั้ง และขอบเขตของที่ดินที่จะบุคดินหรือคอมดิน รวมทั้งที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ข้างเคียง

“รายการ” หมายความว่า ข้อความซึ่งบรรยายละเอียดเกี่ยวกับชนิดของดิน ความลึกของบ่อ ดินที่จะบุคดิน หรือความสูงของเนินดินที่จะคอมดิน ความลาดเอียงของบ่อคืนหรือเนินดินระหว่าง จากขอบบ่อคืนหรือเนินดินถึงที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างของบุคคลอื่น วิธีการป้องกันการพังทลายของ ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง และวิธีการในการ บุคดินหรือคอมดิน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

(๑) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล

(๒) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

(๓) นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา

(๔) ประธานกรรมการบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์กรบริหาร ส่วนตำบล

(๕) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายโดยเฉพาะจัดตั้งขึ้นกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับในเขตท้องที่อื่น นอกจาก (๑) ถึง (๔)

(๖) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับในเขตท้องที่อื่น นอกจาก (๑) ถึง (๔)

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการบุคคลและคอมมิตติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเข้าพนักงานท้องถิ่นแต่ตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชนักบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การบุคคลและคอมมิตติซึ่งกระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่นที่ได้กำหนดมาตรการในการป้องกันอันตรายไว้ตามกฎหมายนั้นแล้ว

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการพังทลายของดินหรือสิ่งปลูกสร้างตลอดจนการอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎหมายระทรวงกำหนด

(๑) บริเวณห้ามบุคคลหรือคอมมิตติ

(๒) ความสัมพันธ์ของความล้าดเอียงของบ่อคืนหรือเนินดินตามชนิดของดิน ความลึกและขนาดของ บ่อคืนที่จะบุคคล ความสูงและพื้นที่ของเนินดินที่จะมีดิน และระยะห่างจากขอบบ่อคืนหรือเนินดินถึงเขตที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างของบุคคลอื่น

(๓) วิธีการป้องกันการพังทลายของดินหรือสิ่งปลูกสร้าง

(๔) วิธีการให้ความคุ้มครองและความปลอดภัยแก่คนงานและบุคคลภายนอก

(๕) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขอื่นในการบุคคลหรือคอมมิตติ

มาตรา ๗ ในกรณีที่ได้มีการออกกฎหมายระทรวงกำหนดเรื่องได้ตามมาตรา ๖ แล้วให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติตามกฎหมายระทรวงนั้น เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๘

ในกรณีที่ยังไม่ได้มีการออกกฎหมายระทรวงกำหนดเรื่องได้ตามมาตรา ๖ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดเรื่องนั้นได้

ในกรณีที่ได้มีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดเรื่องได้ตามวรรคสองแล้ว ถ้าต่อมามีการออกกฎหมายระทรวงกำหนดเรื่องนั้น ให้ข้อกำหนดของข้อบัญญัติท้องถิ่นในส่วนที่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายระทรวงเป็นอันยกเลิก และให้ข้อกำหนดของข้อบัญญัติท้องถิ่นในส่วนที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายระทรวงยังคงใช้บังคับต่อไปได้จนกว่าจะมีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นใหม่ตามมาตรา ๘ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ

การยกเลิกข้อบัญญัติท้องถิ่นตามวรรคสาม ย่อมไม่กระทบกระเทือนต่อการดำเนินการที่ได้กระทำไปแล้วโดยกฎหมายที่ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น

มาตรา ๙ ในกรณีที่ได้มีการออกกฎหมายเรื่องด้วยตามมาตรา ๖ แล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในเรื่องนั้นได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เป็นการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดรายละเอียดในเรื่องนั้นเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในกฎหมาย โดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายท้องถิ่น

(๒) เป็นการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดเรื่องนั้นขัดหรือแย้งกับกฎหมายท้องถิ่น เนื่องจากมีความจำเป็นหรือมีเหตุผลพิเศษเฉพาะท้องถิ่น

การออกข้อบัญญัติท้องถิ่นตาม (๑) ให้มีผลใช้บังคับได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการและได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

คณะกรรมการจะต้องพิจารณาให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบในข้อบัญญัติท้องถิ่นตาม (๑) ให้เสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น ถ้าไม่ให้ความเห็นชอบให้แจ้งเหตุผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบด้วย

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้นไม่เสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ถือว่าคณะกรรมการได้ให้ความเห็นชอบในข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้นแล้ว และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอรัฐมนตรีเพื่อสั่งการต่อไป ถ้ารัฐมนตรีไม่สั่งการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้นให้ถือว่ารัฐมนตรีได้อนุมัติตามวรรคสอง

มาตรา ๔ การแจ้งหรือการสั่งคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ให้ทำเป็นหนังสือสั่งทางไปรษณีย์ลงลงทะเบียนตอบรับให้ผู้แจ้ง ผู้บุคคล ผู้คุณคิดนิ เจ้าของที่ดิน หรือตัวแทนแล้วแต่กรณี ณ ภูมิลำเนาของผู้นั้น หรือจะทำเป็นหนังสือและให้นุกคลดังกล่าวลงลายมือชื่อรับแทนการสั่งทางไปรษณีย์ได้

ในกรณีที่ไม่อาจดำเนินการตามวรรคนี้ได้ ให้ปิดประกาศสำเนาหนังสือแจ้งหรือคำสั่งแล้วแต่กรณี ไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ บริเวณที่มีการบุคคลหรือคุณคิดนิ และให้ถือว่าผู้แจ้ง ผู้บุคคล ผู้คุณคิดนิ เจ้าของที่ดิน หรือตัวแทน ได้ทราบคำสั่นนั้น เมื่อพ้นกำหนดเจด้วนนับแต่วันที่ได้มีการปิดประกาศดังกล่าว

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และมีอำนาจออกกฎหมายท้องถิ่นเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เข้ากับความต้องการของประเทศและมีกำหนดด้วยการอ่านฟังความคิดเห็นของบุคคลที่เกี่ยวข้องและกำหนดให้เป็นกฎหมายโดยมีกำหนดเจด้วนนับแต่วันที่ได้มีการประกาศดังกล่าว

กฎหมายท้องถิ่น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการการบุคคลและคอมพิวเตอร์

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการคนหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการบุคคลและคอมพิวเตอร์” ประกอบด้วยอธิบดีกรมโยธาธิการเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมทรัพยากรธรรมชาติ ผู้แทนกรมที่ดินผู้แทนกรมพัฒนาที่ดิน ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมศึกษาธิการ ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกรมการผังเมือง ผู้แทนสภากาชาดไทย และผู้แทนสถาบันกษา แห่งละหนึ่งคนและผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสี่คนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และให้หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคาร กรมโยธาธิการ เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้คำแนะนำในการออกกฎหมายตามมาตรา ๖
- (๒) ให้คำแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีมีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งໄວ่แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งໄວ่แล้วนั้น

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองคราวติดต่อกัน

มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออกจากตำแหน่ง
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาก็ที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๕ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประชุมกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยข้าขาดของที่ประชุมให้อีกเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงขี้ขาด

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย ตลอดจนเชิญบุคคลใด ๆ มาให้ข้อเท็จจริง คำขอข่าวสารและนำหรือความเห็นได้

ให้นำมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

หมวด ๒

การบุคคล

มาตรา ๑๗ ผู้ใดประสงค์จะทำการบุคคลโดยมีความลึกจากระดับพื้นดินเกินสามเมตรหรือมีพื้นที่ปากบ่อคิดเกินหนึ่งหมื่นตารางเมตร หรือมีความลึกหรือพื้นที่ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยยื่นเอกสารแจ้งข้อมูล ดังต่อไปนี้

- (๑) แผนผังบริเวณที่ประสงค์จะทำการบุคคล
- (๒) แผนผังแสดงเขตที่ดินและที่ดินบริเวณข้างเคียง
- (๓) รายการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๖
- (๔) วิธีการบุคคลและการบนดิน
- (๕) ระยะเวลาทำการบุคคล
- (๖) ชื่อผู้ควบคุมงานซึ่งจะต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๗) ที่ดึ้งสำนักงานของผู้แจ้ง
- (๘) ภาระผูกพันต่าง ๆ ที่บุคคลอื่นมีส่วนได้เสียเกี่ยวกับที่ดินที่จะทำการบุคคล
- (๙) เอกสารและรายละเอียดอื่น ๆ ที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

นุเบกษา

ถ้าผู้แจ้งได้ดำเนินการตามที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่งโดยถูกต้องแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบรับแจ้งตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้นั้นภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้ผู้แจ้งเริ่มต้นทำการบุคคลตามที่ได้แจ้งไว้ได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ้ง

ถ้าการแจ้งเป็นไปโดยไม่ถูกต้อง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้แก้ไขให้ถูกต้องภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้แจ้งไม่แก้ไขให้ถูกต้องภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้แจ้งได้รับแจ้งให้แก้ไขจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งให้การแจ้งตามวรรคหนึ่งเป็นอันสิ้นผล

ถ้าผู้แจ้งได้แก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคสาม ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบรับแจ้งให้แก่ผู้แจ้งภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งที่ถูกต้อง

ผู้ได้รับใบรับแจ้งต้องเสียค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายที่เก็บได้ตามมาตรา ๑๗ วรรคห้า ให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่มีการบุคคลดินนั้น

มาตรา ๒๐ ในระหว่างการบุคคลดิน ผู้บุคคลดินตามมาตรา ๑๗ ต้องเก็บใบรับแจ้ง แผนผังบริเวณ และรายการไว้ที่สถานที่บุคคลดินหนึ่งชุด และพร้อมที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้

ถ้าใบรับแจ้งชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้บุคคลดินตามมาตรา ๑๗ขอรับใบแทนใบรับแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบถึงการทำชำรุดสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

มาตรา ๒๑ ผู้บุคคลดินตามมาตรา ๑๗ ต้องทำการบุคคลดินให้ถูกต้องตามกฎหมายที่ออกตามมาตรา ๖

มาตรา ๒๒ ผู้บุคคลดินตามมาตรา ๑๗ ต้องควบคุมลูกจ้างหรือตัวแทนให้ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ และต้องรับผิดในการกระทำการของลูกจ้างหรือตัวแทนซึ่งได้กระทำในทางการที่จ้างหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

มาตรา ๒๓ การได้รับใบรับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๑๗ ไม่เป็นเหตุคุ้มครองการบุคคลดิน ที่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลหรือต่อสภาพแวดล้อมผู้บุคคลดิน ไม่ว่าจะเป็นเจ้าของที่ดินผู้ครอบครองที่ดิน ลูกจ้างหรือตัวแทน ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินใหม่ทดแทนเพื่อการนั้น เว้นแต่จะมีเหตุที่ไม่ต้องรับผิดตามกฎหมาย

มาตรา ๒๔ การบุคคลน้ำใช้ที่มีพื้นที่ปากบ่อไม่เกินสี่ตารางเมตร ผู้บุคคลดินไม่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

มาตรา ๒๕ การบุคคลโดยมีความลึกจากระดับพื้นดินไม่เกินสามเมตร เมื่อจะบุคคลในกลุ่มเดียวกันของผู้อื่นในระยะน้อยกว่าสองเท่าของความลึกของบ่อคืนที่จะบุคคลดิน ต้องจัดการป้องกันการพังทลายของดินตามวิสัยที่ควรกระทำ

มาตรา ๒๖ ในการบุคคล ถ้าพบโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ชาടกศึกดำรงรพ์ หรือแร่ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจหรือทางการศึกษาในด้านธรณีวิทยา ให้ผู้บุคคลดินตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา

๒๔ หยุดการบุคคลในบริเวณนี้ไว้ก่อนแล้วรายงานให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พบ และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้กรมศิลปากรหรือกรมทรัพยากรธรรมชาติและอุตสาหกรรมโดยด่วนในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้บุคคลในปฎิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนี้

หมวด ๓ การณ์ดิน

มาตรา ๒๖ ผู้ใดประสงค์จะทำการณ์ดินโดยมีความสูงของเนินดินเกินกว่าระดับที่ดินต่างเจ้าของที่อยู่ข้างเคียง และมีพื้นที่ของเนินดินไม่เกินสองพันตารางเมตร หรือมีพื้นที่ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด ต้องจัดให้มีการระบายน้ำเพียงพอที่จะไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่เจ้าของที่ดินที่อยู่ข้างเคียงหรือบุคคลอื่น

พื้นที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่เกินสองพันตารางเมตร

การณ์ดินที่มีพื้นที่เกินสองพันตารางเมตร หรือมีพื้นที่เกินกว่าที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง นอกจากจะต้องจัดให้มีการระบายน้ำตามวรรคหนึ่ง ต้องแจ้งการณ์ดินนี้ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ถ้าผู้แจ้งได้ดำเนินการตามที่ระบุไว้ในวรรคสามโดยถูกต้องแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบรับแจ้งตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด เพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้นั้นภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้ผู้แจ้งเริ่มต้นทำการณ์ดินตามที่ได้แจ้งไว้ได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ้ง ให้นำบทบัญญัตามาตรา ๑๗ วรรคสาม วรรคสี่และวรรคห้า มาตรา ๑๙ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๗ ผู้ณ์ดินตามมาตรา ๒๖ ต้องทำการณ์ดินให้ถูกต้องตามกฎหมายที่ออกตามมาตรา ๖

มาตรา ๒๘ ผู้ณ์ดินตามมาตรา ๒๖ ต้องควบคุมลูกข้างหรือตัวแทนให้ปฏิบัติตาม

มาตรา ๒๙ และต้องรับผิดในการกระทำของลูกข้างหรือตัวแทนซึ่งได้กระทำในทางการที่ข้างหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

หมวด ๔

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๕ ผู้ใดได้รับความเสียหายหรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจได้รับความเสียหายจากการบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอันไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๗ มีสิทธิร้องขอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งให้บุคคลการบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นได้

เมื่อได้รับคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบสถานที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลและรายงานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าความเสียหายได้เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นจากการบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้น ให้มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้บุคคล ผู้กลุ่มบุคคล หรือเจ้าของที่ดินหยุดการบุคคลหรือกลุ่มบุคคลหรือจัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นหรือจัดการแก้ไขการบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้น ได้ตามที่เห็นสมควร

เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตราหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายด้วย

มาตรา ๓๐ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบสถานที่ที่มีการบุคคลตามมาตรา ๑๗ หรือการกลุ่มบุคคลตามมาตรา ๒๖ ว่าได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายระหว่างประเทศหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ทั้งนี้ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการ และให้ผู้บุคคล ผู้กลุ่มบุคคล หรือตัวแทน หรือเจ้าของที่ดินอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าการบุคคลหรือการกลุ่มบุคคลนั้นได้ก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้มีคำสั่งให้ผู้บุคคล ผู้กลุ่มบุคคล หรือเจ้าของที่ดินหยุดการบุคคลหรือการกลุ่มบุคคลนั้น หรือจัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น หรือจัดการแก้ไขการบุคคลหรือการกลุ่มบุคคลนั้น แล้วแต่กรณี และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือตามที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อป้องกันหรือรับรองความเสียหายนั้นได้

ในกรณีมีเหตุฉุกเฉิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้บุคคล ผู้กลุ่มบุคคลหรือเจ้าของที่ดินหยุดการบุคคลหรือการกลุ่มบุคคลนั้น หรือจัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นหรือจัดการแก้ไขการบุคคลหรือการกลุ่มบุคคลนั้นตามที่เห็นว่าจำเป็นได้ แล้วรายงานให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบทันที ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบด้วยกับคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มีคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติตาม

คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้อธิบายว่าคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นมาแต้ต้น

ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่มีหนังสือสั่งภายในกำหนดเวลาตามวาระสอง ให้คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นอันลึ้นผล

มาตรา ๓๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อนุ逼กคดที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๕

การอุทธรณ์

มาตรา ๓๔ ผู้บุคคล ผู้ถูกคิด หรือเจ้าของที่ดินผู้ใดไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ว่าราชการจังหวัดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นผู้ออกคำสั่งตามวรรคหนึ่งในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อกคณะกรรมการ

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ยื่นคำขอทุเลาพร้อมอุทธรณ์ ในกรณีเช่นนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือคณะกรรมการจะอนุญาตให้ทุเลาโดยมิเงื่อง ให้หรือไม่ก็ได้ หรือจะสั่งให้ทางเงินหรือหลักทรัพย์ประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นก็ได้

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี พิจารณาคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดทำการบุคดินตามมาตรา ๑๗ หรือทำการณ์ดินตามมาตรา ๒๖ วรรณสามโดยไม่ได้รับใบรับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๑๙ วรรณสองหรือมาตรา ๒๖ วรรณสี่แล้วแต่กรณี ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

หากการกระทำตามวรรณหนึ่งเกิดขึ้นในบริเวณห้ามบุคดินหรือณ์ดินตามมาตรา ๖ (๑)ผู้นั้นต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๗ ต้องระวังไทยปรับไม่เกินสามหมื่นบาทและปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตาม

มาตรา ๓๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๖ วรรณหนึ่ง ต้องระวังไทยปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๘ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อ่านวิความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๓๐ ต้องระวังไทยปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๓๙ ผู้บุคดินผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดได้รับคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดการบุคดินหรือการณ์ดินตามมาตรา ๒๕ วรรณสอง หรือมาตรา ๓๑ วรรณหนึ่งหรือวรรณสอง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ต้องระวังไทยจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดได้รับคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้จัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นหรือจัดการแก้ไขการบุคดินหรือณ์ดินตามมาตรา ๒๕ วรรณสอง หรือมาตรา ๓๑ วรรณหนึ่งหรือวรรณสอง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ต้องระวังไทยปรับไม่เกินสามหมื่นบาทและปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินห้าร้อยบาท ตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตาม

มาตรา ๔๒ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้นอกจากมาตรา ๓๕ วรรณสอง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับผู้ต้องหาได้เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้วให้อีกวันเดียวกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาอาญา

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ห้างหุ้นส่วน บริษัทหรือนิติบุคคลอื่นกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ กรรมการ ผู้จัดการหรือนิติบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการกระทำการณ์ดินนี้

ต้องระวังโดยตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่มีการกระทำการผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ในลักษณะที่ต้องแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ท้องที่ ให้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๒๖ แล้วแต่กรณี ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับในท้องที่นั้น และเมื่อได้ดำเนินการแล้วให้ถือว่าผู้นั้นได้รับใบรับแจ้งตามพระราชบัญญัตินี้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๕ ผู้ใดขุดดินหรืออุบัติเหตุอันมีลักษณะที่ต้องแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ท้องที่นั้นตามพระราชบัญญัตินี้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับในท้องที่ใด ให้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๒๖ แล้วแต่กรณี ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับในท้องที่นั้น และเมื่อได้ดำเนินการแล้วให้ถือว่าผู้นั้นได้รับใบรับแจ้งตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย

ค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าธรรมเนียมในการรับแจ้งการบุคคลหรือคุณดิน ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท

(๒) ค่าคัดสำเนาหรือถ่ายเอกสาร ฉบับละ ๕ บาท

ค่าใช้จ่าย

(๑) ค่าพาหนะเดินทางไปตรวจสอบสถานที่ ให้จ่ายเท่าที่จำเป็นและใช้จ่ายไปจริง

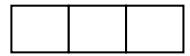
บุคคลหรือคุณดิน

(๒) ค่าเบี้ยเลี้ยงในการเดินทางไปตรวจสอบสถานที่บุคคลหรือคุณดิน ให้จ่ายเท่าที่จำเป็นตามระเบียบของทางราชการแก่ผู้ไปทำงานเท่าอัตราของทางราชการ

หมายเหตุ: เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่ปัจจุบันมีการบุคคลเพื่อนำคินไป ณ ที่ที่ทำการก่อสร้างที่อยู่อาศัยหรือเพื่อกิจการอื่นอย่างกว้างขวาง แต่การบุคคลหรือคุณดินดังกล่าว ยังไม่เป็นไปโดยถูกต้องตามหลักวิชาการจึงอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ทรัพย์สินและความปลอดภัย ของประชาชนได้ สมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการบุคคลและคุณดินเพื่อให้การบุคคลหรือคุณดิน ในเขตเทศบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่กฎหมายโดยเฉพาะ จัดตั้งขึ้น ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา และบริเวณ ที่มีพระราชบัญญัติให้ใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร เขตพังเมืองรวม ตามกฎหมาย ว่าด้วยการผังเมือง และในท้องที่อื่นที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด เป็นไปโดยถูกต้องตามหลักวิชาการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคุณดิน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

คำชี้แจง

- แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อทำการศึกษา เรื่อง การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคุณดิน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

ผู้ศึกษาขอความร่วมมือจากท่าน ในการกรอกแบบสอบถามตามความเป็นจริง และขอความกรุณาตอบให้ครบถ้วน ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จะเป็นประโยชน์และมีคุณค่าอย่างสูงยิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้

- ข้อมูลและแบบสอบถามทุกฉบับ จะไม่นำเสนอหรือเปิดเผยแพร่เป็นรายบุคคล การนำเสนอจะนำเสนอด้วยรวม ดังนั้นการนำเสนอจะไม่เสียหายแก่ท่าน

- แบบสอบถามนี้มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลและคุณดิน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ มีจำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

พระราชบัญญัติ หมายถึง พระราชบัญญัติการบุคคลและคุณดิน พ.ศ. 2543

ผู้ศึกษาขอขอบคุณท่านเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้เป็นอย่างดี

นายมนูญ บุญมณี

นักศึกษาปริญญาโท การบริหารงานก่อสร้างและสารสนเทศ

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สำนักวิชาบริหารศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

แบบสอบถาม

เรื่อง การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการขุดดินและถอนดินพ.ศ. 2543 ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ตามสภาพจริง

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 20 ปี	☐ 21 – 30 ปี
☐ 31-40 ปี	☐ 40 ปีขึ้นไป

3. สถานะภาพ

โสด สมรส หม้าย

4. ระดับการศึกษา

☐ ประถมศึกษา	☐ มัธยมศึกษา/ ปวช.
☐ ปวส./ อุปถัมภ์	☐ ปริญญาตรีขึ้นไป

5. เขตพื้นที่ในการปฏิบัติงาน

☐ องค์การบริหารส่วนตำบลตูมใหญ่	☐ องค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ
☐ องค์การบริหารส่วนตำบลพรสำรา	☐ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองนมาร
☐ องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง	☐ องค์การบริหารส่วนตำบลปะเคียน
☐ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแพ	

6. ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน

ผู้บริหาร(นายกองค์การบริหารส่วนตำบลและรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล)
 พนักงานส่วนตำบล
 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

7. จำนวนปีที่ปฏิบัติหน้าที่

ต่ำกว่า 2 ปี
 2 – 4 ปี
 5 – 10 ปี
 多于 10 ปี

**ตอนที่ 2 การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลดินและคอมมิวนิค พ.ศ. 2543 ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามสภาพกับความเป็นจริง**

การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุคคลดินและคอมมิวนิค พ.ศ. 2543	ระดับความพร้อม				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ก. การเตรียมความพร้อมของ องค์การบริหารส่วนตำบล					
1. มีการจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติการบุคคลดินและคอมมิวนิค พ.ศ. 2543 ให้กับ ประชาชนในตำบลของท่าน					
2. จัดให้มีการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติการบุคคลดินและคอมมิวนิค พ.ศ. 2543 ใน ตำบลของท่าน เช่นการจัดอบรม การ ประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ					
3. มีการรวบรวมและจัดระบบข้อมูลเพื่อแสดงความ คิดเห็นและความต้องการของชุมชน เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติการบุคคลดินคอมมิวนิค					
4. การส่งเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน เพื่อเข้าอบรมเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติการบุคคลดินและคอมมิวนิค พ.ศ. 2543					
ข. ด้านดำเนินการจัดเตรียมบุคลากร					
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติการบุคคล ดินและคอมมิวนิค พ.ศ. 2543 ของตัวท่านเอง					
2. การศึกษาเพิ่มเติมในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ พระราชบัญญัติการบุคคลดินและคอมมิวนิค พ.ศ. 2543					
3. มีความต้องการพร้อมที่จะประกาศใช้ พระราชบัญญัติ การบุคคลดินและคอมมิวนิค พ.ศ. 2543 ก่อนการบังคับใช้ ทั่วทั้งประเทศ					
4. การแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับการ บุคคลดินคอมมิวนิคของประชาชนในพื้นที่ของท่าน ทั้งที่ ผ่านมาและในปัจจุบัน					

การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการบุกคืนและถอนดิน พ.ศ. 2543	ระดับความพร้อม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5. การมีส่วนร่วมของประชาชนตามระเบียบสำนักนายกราชวิ่งการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ.2548 ในการประกาศบังคับใช้ พระราชบัญญัติฯ					
ค. ความพร้อมด้านเครื่องมือและการให้บริการ					
1. มีข้อมูลเอกสารของพระราชบัญญัติการบุกคืนและถอนดิน พ.ศ. 2543 และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ประชาชน ได้ศึกษามิ่งมารับบริการ					
2. จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุกคืนและถอนดิน พ.ศ. 2543					
3. กระบวนการขึ้นตอนการปฏิบัติงานของบุคลากรในการให้บริการ					
4. การลดขั้นตอนและความล่ากล้อ ฯ ที่จะจัดให้บริการแก่ประชาชน					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะแบ่งเป็นแต่ละด้าน

(1) ด้านความพร้อมในการประกาศใช้ พระราชบัญญัติการบุกคืนและถอนดิน พ.ศ. 2543 ภายใน ตำบล ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

.....
.....
.....

(2) ด้านการให้บริการประชาชนเกี่ยวกับการบังคับใช้ พระราชบัญญัติการบุกคืนและถอนดิน พ.ศ. 2543

.....
.....
.....

(3) ค้านการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุญดินและภมดิน พ.ศ. 2543

.....

.....

.....

(4) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ភាគធនវក គ
អង់គ្លេសីរីមុខទំនាក់ទំនង

ที่ ศธ 5614(12)/ก.๖

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
111 ถนนมหาวิทยาลัย ต.สุรนารี
อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000

25 มกราคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลถมใหญ่

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม “การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการชุดดินและถนน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์”

ด้วยนายมนูญ บุญมณี นักศึกษาบัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาโท หลักสูตรการบริหารงานก่อสร้างและสาขาวิชานโยบายฯ สาขาวิชาศึกษา สำนักวิชาศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้จัดทำโครงการ มหาบัณฑิต เรื่อง “การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการชุดดินและถนน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรศิริ จงกล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการจัดทำโครงการดังกล่าว สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ทางสาขาวิชาฯ ได้รับความอนุเคราะห์ท่านกรุณาตอบแบบสอบถามตามรายการสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำโครงการดังกล่าว ทั้งนี้ ขอขอบหมายให้ นายมนูญ บุญมณี เบอร์โทรศัพท์ 081-7905021 เป็นผู้ประสานงาน และเก็บรวบรวมเอกสารเรื่องดังกล่าวด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาส นี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. สุขสันต์ หอพิบูลสุข)

หัวหน้าสาขาวิชาศึกษา

สาขาวิชาศึกษา

สำนักวิชาศึกษา

โทร. (044) 224420-1 โทรสาร (044) 224607

111 ถนนมหาวิทยาลัย ตำบลสุรนารี อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000 โทรศัพท์ (044) 223000 โทรสาร (044) 224070
S U R A N A R E E U N I V E R S I T Y O F T E C H N O L O G Y
111 UNIVERSITY AVENUE, SUB DISTRICT SURANAREE, MUANG DISTRICT, NAKHON RATCHASIMA 30000, THAILAND Tel. (044) 223000 Fax. (044) 224070

ที่ ศธ 5614(12)/ก.๖

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
111 ถนนมหาวิทยาลัย ต.สุรนารี
อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000

25 มกราคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพrhoพำน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม “การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการชุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์”

ด้วยนายมนูญ บุญมณี นักศึกษาบัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาโท หลักสูตรการบริหารงานก่อสร้างและสาขาวิชานปโภค สาขาวิชาศึกษาและนักวิชาศึกษา สำนักวิชาศึกษาและนักวิชาศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้จัดทำโครงการ มหาบัณฑิต เรื่อง “การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการชุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรศิริ จงกล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการจัดทำโครงการดังกล่าว สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ทางสาขาวิชาฯ ได้รับความอนุเคราะห์ท่านกรุณาตอบแบบสอบถามตามรายการสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำโครงการดังกล่าว ทั้งนี้ ขอขอบหมายให้ นายมนูญ บุญมณี เบอร์โทรศัพท์ 081-7905021 เป็นผู้ประสานงาน และเก็บรวบรวมเอกสารเรื่องดังกล่าวด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาส นี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. สุขสันต์ หอพิบูลสุข)

หัวหน้าสาขาวิชาศึกษาและนักวิชาศึกษา

สาขาวิชาศึกษาและนักวิชาศึกษา

สำนักวิชาศึกษาและนักวิชาศึกษา

โทร. (044) 224420-1 โทรสาร (044) 224607

111 ถนนมหาวิทยาลัย ตำบลสุรนารี อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000 โทรศัพท์ (044) 223000 โทรสาร (044) 224070

S U R A N A R E E U N I V E R S I T Y O F T E C H N O L O G Y

111 UNIVERSITY AVENUE, SUB DISTRICT SURANAREE, MUANG DISTRICT, NAKHON RATCHASIMA 30000, THAILAND Tel. (044) 223000 Fax. (044) 224070

ที่ ศธ 5614(12)/ก.๖

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
111 ถนนมหาวิทยาลัย ต.สุรนารี
อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000

25 มกราคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม “การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการชุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์”

ด้วยนายมนูญ บุญมณี นักศึกษาบัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาโท หลักสูตรการบริหารงานก่อสร้างและสาขาวิชานปโภค สาขาวิชาศิวกรรมโยธา สำนักวิชาศิวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้จัดทำโครงการ มหาบัณฑิต เรื่อง “การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการชุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรศิริ จงกล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการจัดทำโครงการดังกล่าว สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ทางสาขาวิชาฯ ได้รับความอนุเคราะห์ท่านกรุณาตอบแบบสอบถามตามรายการสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำโครงการดังกล่าว ทั้งนี้ ขอขอบหมายให้ นายมนูญ บุญมณี เบอร์โทรศัพท์ 081-7905021 เป็นผู้ประสานงาน และเก็บรวบรวมเอกสารเรื่องดังกล่าวด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาส นี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. สุขสันติ หอพิบูลสุข)

หัวหน้าสาขาวิชาศิวกรรมโยธา

สาขาวิชาศิวกรรมโยธา

สำนักวิชาศิวกรรมศาสตร์

โทร. (044) 224420-1 โทรสาร (044) 224607

111 ถนนมหาวิทยาลัย ตำบลสุรนารี อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000 โทรศัพท์ (044) 223000 โทรสาร (044) 224070

S U R A N A R E E U N I V E R S I T Y O F T E C H N O L O G Y

111 UNIVERSITY AVENUE, SUB DISTRICT SURANAREE, MUANG DISTRICT, NAKHON RATCHASIMA 30000, THAILAND Tel. (044) 223000 Fax. (044) 224070

ที่ ศธ 5614(12)/ว.๖

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
111 ต.มหาวิทยาลัย ต.สุรนารี
อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000

๒๕ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม “การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์”

ด้วยนายมนูญ บุญมณี นักศึกษาบัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาโท หลักสูตรการบริหารงานก่อสร้างและสาธารณูปโภค สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้จัดทำโครงการ มหาบัณฑิต เรื่อง “การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรศิริ คงกล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการจัดทำโครงการดังกล่าว สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ทางสาขาวิชาฯ ได้ร่วมกับ องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้งนี้ ขอขอบพระคุณ ท่านนายมนูญ บุญมณี เบอร์โทรศัพท์ ๐๘๑-๗๙๐๕๐๒๑ เป็นผู้ประสานงาน และเก็บรวบรวมเอกสารเรื่องดังกล่าวด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาส นี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.สุทธินันต์ หอพิบูลสุข)

หัวหน้าสาขาวิชาวิศวกรรมโยธา

สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา

สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์

โทร. (044) 224420-1 โทรสาร (044) 224607

111 ถนนมหาวิทยาลัย ตำบลสุรนารี อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000 โทรศัพท์ (044) 223000 โทรสาร (044) 224070

S U R A N A R E E U N I V E R S I T Y O F T E C H N O L O G Y

111 UNIVERSITY AVENUE, SUB DISTRICT SURANAREE, MUANG DISTRICT, NAKHON RATCHASIMA 30000, THAILAND Tel. (044) 223000 Fax. (044) 224070

ที่ ศธ 5614(12)/ก.๖

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
111 ถนนมหาวิทยาลัย ต.สุรนารี
อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000

25 มกราคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองขามา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม “การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการชุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์”

ด้วยนายมนูญ บุญมณี นักศึกษาบัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาโท หลักสูตรการบริหารงานก่อสร้างและสาขาวิชานปโภค สาขาวิชาศิวกรรมโยธา สำนักวิชาศิวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้จัดทำโครงการ มหาบัณฑิต เรื่อง “การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการชุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรศิริ จงกล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการจัดทำโครงการดังกล่าว สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ทางสาขาวิชาฯ ได้รับความอนุเคราะห์ท่านกรุณาตอบแบบสอบถามตามรายการสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำโครงการดังกล่าว ทั้งนี้ ขอขอบหมายให้ นายมนูญ บุญมณี เบอร์โทรศัพท์ 081-7905021 เป็นผู้ประสานงาน และเก็บรวบรวมเอกสารเรื่องดังกล่าวด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาส นี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. สุขสันต์ หอพิบูลสุข)

หัวหน้าสาขาวิชาศิวกรรมโยธา

สาขาวิชาศิวกรรมโยธา

สำนักวิชาศิวกรรมศาสตร์

โทร. (044) 224420-1 โทรสาร (044) 224607

111 ถนนมหาวิทยาลัย ตำบลสุรนารี อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000 โทรศัพท์ (044) 223000 โทรสาร (044) 224070

S U R A N A R E E U N I V E R S I T Y O F T E C H N O L O G Y

111 UNIVERSITY AVENUE, SUB DISTRICT SURANAREE, MUANG DISTRICT, NAKHON RATCHASIMA 30000, THAILAND Tel. (044) 223000 Fax. (044) 224070

ที่ ศธ 5614(12)/ก.๖

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
111 ถนนมหาวิทยาลัย ต.สุรนารี
อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000

25 มกราคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปะเดียบ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม “การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการชุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์”

ด้วยนายมนูญ บุญมณี นักศึกษาบัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาโท หลักสูตรการบริหารงานก่อสร้างและสาขาวิชานโยบาย สาขาวิชาศึกษา สำนักวิชาศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้จัดทำโครงการ มหาบัณฑิต เรื่อง “การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการชุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรศิริ จงกล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการจัดทำโครงการดังกล่าว สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ทางสาขาวิชาฯ ได้รับความอนุเคราะห์ท่านกรุณาตอบแบบสอบถามตามรายการสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำโครงการดังกล่าว ทั้งนี้ ขอขอบหมายให้ นายมนูญ บุญมณี เบอร์โทรศัพท์ 081-7905021 เป็นผู้ประสานงาน และเก็บรวบรวมเอกสารเรื่องดังกล่าวด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาส นี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. สุขสันต์ หอพิบูลสุข)

หัวหน้าสาขาวิชาศึกษา

สาขาวิชาศึกษา

สำนักวิชาศึกษา

โทร. (044) 224420-1 โทรสาร (044) 224607

111 ถนนมหาวิทยาลัย ตำบลสุรนารี อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000 โทรศัพท์ (044) 223000 โทรสาร (044) 224070

S U R A N A R E E U N I V E R S I T Y O F T E C H N O L O G Y

111 UNIVERSITY AVENUE, SUB DISTRICT SURANAREE, MUANG DISTRICT, NAKHON RATCHASIMA 30000, THAILAND Tel. (044) 223000 Fax. (044) 224070

ที่ ศธ 5614(12)/ว.๖

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
111 ถนนมหาวิทยาลัย ต.สุรนารี
อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000

๒๕ มกราคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม “การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการชุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์”

ด้วยนายมนูญ บุญมณี นักศึกษาบัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาโท หลักสูตรการบริหารงานก่อสร้างและสาขาวิชาสถากรรมโยธา สำนักวิชาชีวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้จัดทำโครงการ มหาบัณฑิต เรื่อง “การเตรียมความพร้อมการบังคับใช้พระราชบัญญัติการชุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.พรศิริ จงกล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการจัดทำโครงการดังกล่าว สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ทางสาขาวิชาฯ ได้ขอความอนุเคราะห์ท่านกรุณาตอบแบบสอบถามตามรายการสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำโครงการดังกล่าว ทั้งนี้ ข้อมูลหมายให้ นายมนูญ บุญมณี เบอร์โทรศัพท์ 081-7905021 เป็นผู้ประสานงาน และเก็บรวบรวมเอกสารเรื่องดังกล่าวด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาส นี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.สุขสันต์ หอพิบูลสุข)

หัวหน้าสาขาวิชาชีวกรรมโยธา

สาขาวิชาชีวกรรมโยธา

สำนักวิชาชีวกรรมศาสตร์

โทร. (044) 224420-1 โทรสาร (044) 224607

111 ถนนมหาวิทยาลัย ตำบลสุรนารี อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000 โทรศัพท์ (044) 223000 โทรสาร (044) 224070

S U R A N A R E E U N I V E R S I T Y O F T E C H N O L O G Y

111 UNIVERSITY AVENUE, SUB DISTRICT SURANAREE, MUANG DISTRICT, NAKHON RATCHASIMA 30000, THAILAND Tel. (044) 223000 Fax. (044) 224070

ภาคผนวก ๔
ตารางหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

Frequency Table

เพศ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ชาย	132	84.1	84.1	84.1
	หญิง	25	15.9	15.9	100
	Total	157	100	100	

อายุ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	21-30 ปี	11	7	7	7
	30-40 ปี	46	29.3	29.3	36.3
	40 ปีขึ้นไป	100	63.7	63.7	100
	Total	157	100	100	

สถานภาพ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	โสด	29	18.5	18.5	18.5
	สมรส	127	80.9	80.9	99.4
	หม้าย	1	0.6	0.6	100
	Total	157	100	100	

เขตพื้นที่ในการปฏิบัติงาน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	อบต.ตุมไหญ'	28	17.8	17.8	17.8
	อบต.หินเหล็กไฟ	21	13.4	13.4	31.2
	อบต.พรสำราญ	28	17.8	17.8	49
	อบต.หนองขมาร	15	9.6	9.6	58.6
	อบต.คูเมือง	20	12.7	12.7	71.3
	อบต.ปะเคียง	27	17.2	17.2	88.5
	อบต.ป้านแพ	18	11.5	11.5	100
	Total	157	100	100	

ระดับการศึกษา

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ประถมศึกษา	30	19.1	19.1	19.1
	มัธยมศึกษา/ ปวช	71	45.2	45.2	64.3
	ปวส/ อนุปริญญา	29	18.5	18.5	82.8
	ปริญญาตรีขึ้น ไป	27	17.2	17.2	100
	Total	157	100	100	

ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ผู้บริหาร	14	8.9	8.9	8.9
	พนักงานส่วน ตำบล	32	20.4	20.4	29.3
	สมาชิกสภา องค์การบริหาร ส่วนตำบล	111	70.7	70.7	100
	Total	157	100	100	

จำนวนปีที่ปฏิบัติหน้าที่

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ต่ำกว่า 2 ปี	24	15.3	15.3	15.3
	2-4 ปี	78	49.7	49.7	65
	5-10 ปี	43	27.4	27.4	92.4
	มากกว่า 10 ปี	12	7.6	7.6	100
	Total	157	100	100	

มีการจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติการขุดคินและกมดิน พ.ศ. 2543
ให้กับประชาชนในตำบลของท่าน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	5	3.2	3.2	3.2
	น้อย	48	30.6	30.6	33.8
	ปานกลาง	87	55.4	55.4	89.2
	มาก	14	8.9	8.9	98.1
	มากที่สุด	3	1.9	1.9	100
	Total	157	100	100	

มีการรวบรวมและจัดระบบข้อมูลเพื่อแสดงความคิดเห็นและความต้องการของชุมชน
เกี่ยวกับพระราชบัญญัติการขุดคินกมดิน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	2	1.3	1.3	1.3
	น้อย	49	31.2	31.2	32.5
	ปานกลาง	85	54.1	54.1	86.6
	มาก	17	10.8	10.8	97.5
	มากที่สุด	4	2.5	2.5	100
	Total	157	100	100	

การส่งเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน เพื่อเข้าอบรมเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติการขุดคินและกมดิน
พ.ศ. 2543

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	1	0.6	0.6	0.6
	น้อย	19	12.1	12.1	12.7
	ปานกลาง	56	35.7	35.7	48.4
	มาก	70	44.6	44.6	93
	มากที่สุด	11	7	7	100
	Total	157	100	100	

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติการบุกคืนและถอนดิน พ.ศ. 2543 ของตัวท่านเอง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	3	1.9	1.9	1.9
	น้อย	14	8.9	8.9	10.8
	ปานกลาง	95	60.5	60.5	71.3
	มาก	39	24.8	24.8	96.2
	มากที่สุด	6	3.8	3.8	100
	Total	157	100	100	

การศึกษาเพิ่มเติมในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการบุกคืนและถอนดิน พ.ศ. 2543

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	1	0.6	0.6	0.6
	น้อย	24	15.3	15.3	15.9
	ปานกลาง	98	62.4	62.4	78.3
	มาก	29	18.5	18.5	96.8
	มากที่สุด	5	3.2	3.2	100
	Total	157	100	100	

มีความต้องการพร้อมที่จะประกาศใช้ พระราชบัญญัติการบุกคืนและถอนดิน พ.ศ. 2543 ก่อน การบังคับใช้ทั่วทั้งประเทศ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	1	0.6	0.6	0.6
	น้อย	11	7	7	7.6
	ปานกลาง	35	22.3	22.3	29.9
	มาก	48	30.6	30.6	60.5
	มากที่สุด	62	39.5	39.5	100
	Total	157	100	100	

การแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับการบุคลากรและคุณภาพของประชาชนในพื้นที่ของท่าน ทั้งที่ผ่านมาและในปัจจุบัน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	4	2.5	2.5	2.5
	น้อย	27	17.2	17.2	19.7
	ปานกลาง	69	43.9	43.9	63.7
	มาก	51	32.5	32.5	96.2
	มากที่สุด	6	3.8	3.8	100
	Total	157	100	100	

การมีส่วนร่วมของประชาชนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ.2548ในการประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติฯ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	1	0.6	0.6	0.6
	น้อย	45	28.7	28.7	29.3
	ปานกลาง	83	52.9	52.9	82.2
	มาก	25	15.9	15.9	98.1
	มากที่สุด	3	1.9	1.9	100
	Total	157	100	100	

มีข้อมูลเอกสารของพระราชบัญญัติการบุคลากรและคุณภาพ พ.ศ. 2543 และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ประชาชนได้ศึกษาเมื่อมารับบริการ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	1	0.6	0.6	0.6
	น้อย	56	35.7	35.7	36.3
	ปานกลาง	88	56.1	56.1	92.4
	มาก	8	5.1	5.1	97.5
	มากที่สุด	4	2.5	2.5	100
	Total	157	100	100	

จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการบุคคลใน พ.ศ. 2543

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	2	1.3	1.3	1.3
	น้อย	21	13.4	13.4	14.6
	ปานกลาง	80	51	51	65.6
	มาก	41	26.1	26.1	91.7
	มากที่สุด	13	8.3	8.3	100
	Total	157	100	100	

กระบวนการขึ้นตอนการปฏิบัติงานของบุคลากรในการให้บริการ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	1	0.6	0.6	0.6
	น้อย	23	14.6	14.6	15.3
	ปานกลาง	74	47.1	47.1	62.4
	มาก	52	33.1	33.1	95.5
	มากที่สุด	7	4.5	4.5	100
	Total	157	100	100	

การลดขั้นตอนและความล่าช้าที่จะจัดให้บริการแก่ประชาชน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	1	0.6	0.6	0.6
	น้อย	15	9.6	9.6	10.2
	ปานกลาง	104	66.2	66.2	76.4
	มาก	37	23.6	23.6	100
	Total	157	100	100	

ประวัติผู้เขียน

นายมนูญ บุญมณี เกิดวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2517 ที่อยู่ บ้านเลขที่ 138 หมู่ 6 ตำบลคุ้มใหญ่ อำเภอคุ้มเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จบการศึกษาวุฒิ ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชา อุตสาหกรรมศิลป์ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ วิทยาศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชา เทคโนโลยี อุตสาหกรรม (แขนงก่อสร้าง) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หลักสูตรการบริหารงานก่อสร้างและสารสนเทศ สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สำนักวิชา วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปัจจุบันปฏิบัติหน้าที่ตำแหน่งผู้อำนวยการกอง ช่าง (นักบริหารงานช่าง ระดับ 7) องค์การบริหารส่วนตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอคุ้มเมือง จังหวัด บุรีรัมย์